

Def. 1-14

Jezus in Marija

moja ljubezen

ali

nauki in molitve
za pobožne Slovence.

Spisal

JANEZ VOJČIČ

duhoven ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastit. ljublj. škofijstva.

Četrta pomnoženi natis.

V Ljubljani, 1887.

založnik Matija Gerber.

030051526

Živite torej po zgledu svoje prelepe patrone; bodite ponižne, kakor Marija, bodite pohlevne, poterpežljive, nedolžne, svete, da vas kdaj vaša prelepa patrona, kakor svoje izvoljenke, svoje ljubljenske spozna pri svojem nebeškem Sinu, ko bo prišel soditi žive in mertve. O, kaj bi ti pomagalo to sv. imé, ako v vse hudobije zakopana, boš ločena od svoje patrone in pahnjena v brezno, kjer bo jok in škripanje z zobmi. Jaz mislim, ker hudiči tega sv. iména terpeti ne morejo — jaz mislim, da bodo kdaj še huje terpinčili s tem iménom zaznamnjane, ako pridejo v njihovo

černo kraljestvo. Nasprot pa bodo s tem sv. iménom ozaljšane tam v nebesih se toliko lepše svetile, kolikor bolj že tu na zemlji to sv. patrono častijo in posnemajo. O vé, ki to sv. imé imate, bodite res prave Marije, to je, živite, kot je živela Devica Marija, ne delajte ji nobene nečasti.

In vsak, kdorkoli hoče biti Marijni otrók, mora posnemati njene čednosti, da ne bo zastonj klical v to imé, ki je tako sveto, blago, sladko, častitljivo, veselo, milostljivo, ljubeznjivo, mogočno, pomagljivo, tolažljivo, čisto, prečudno, veličastno — za imenom Jezusovim nad vse imena povzdignjeno.

Kličimo, kličimo to sv. imé „Marija“!

Sv. Anzelm pravi: „Mi bomo pred uslišani, če kličemo Marijo, kakor če Jezusa samega prosimo; zato, ker Jezus je sodnik, mi pa grešniki; Marija pa zasluži, uslišana biti, ki je Mati Jezusova“.

Sv. Efrem pravi: „Ime Marija je ključ nebeških vrat tem, ki ga pobožno kličejo“.

Tomaž Kempčan pravi: „Hudiči imajo toliki strah pred to nebeško kraljico Marijo, da, kakor pred pokončevalnim ognjem beže pred tem, ki pobožno zakliče to sv. imé Marija“.

„Pridi torej, o Mati mojega Zveličarja“, kliče sv. Janez Damaščan, „pridi, ti moja pomoč, moje tolažilo! Pridi! in v sredi plamečih skušnjav se ne bom vžgal — nobenih zalezovanj se ne bom bal — v vsih nevarnostih bom srečen ostal. Nič se ne bojim, ko me boš ti branila; nič me ne skrbi moja slabost, ko me boš ti podpirala. Tvoje ime je moj škit, tvoja pomoč moje orožje. S teboj sklenjen se ne bojim nobenega sovražnika. Zmaga je moja“.

Vsi sovražniki morajo bežati, kamor pride nebeška kraljica. Če je Marija z nami, kdo bo zoper nas? pravi sv. Antonin.

Marija je Mati nebeškega Kralja; vselej bo uslišana; piše sv. Bernard.

Bog svetnike usliši; koliko bolj gotovo bo svojo Mater! Prošnje svetnikov so prošnje Božjih služabnikov; prošnje Marijne so prošnje Matere, nebeške kraljice; učí sv. Ligvori.

Ti, o Devica! imaš pri svojem Sinu zaupanje, ki nima nobenega zgovora; zaupanje, ki mora uslišano biti; pravi sv. Gregor.

O zares presveto imé „Marija“, katero je bilo dano nebeški kraljici, Materi Božji!

3. Ko je preteklo osemdeset dní po rojstvu Device Marije, so

nesli njeni stariši to sveto dete v Jeruzalemski tempelj, ter ga postavili pred Gospoda, in Ana je opravila dar očiševanja po Mojzesovi postavi.

Od perve mladosti Marije Device nam sv. pismo nič ne pove. Živela je pri svojih starših. Bog pa je njeno pamet gotovo popred razsvetlil, kakor se to navadno godí pri drugih otrocih. Če so že drugi svetniki vsi zamišljeni v skrinosti Božje, večkrat v spanji pogovore z Bogom imeli, smemo soditi, da je bila Marija vedno v Bogu zbrana, z Bogom zedinjena; še celo ko je njeno nedolžno teló v po-

trebnim spanju počivalo, je gotovo njena, z vsemi le mogočnimi gnadami obdarovana duša vedno v Bogu, svojem stvarniku, se radovala.

Ko je nekoliko odrastla, so jo njeni stariši zopet v tempelj pripeljali, da bi tu z družimi devicami bila Bogu v službo izrejena. Takrat se je Marija še posebno Bogu izročila. Nekteri cerkveni učeniški mislijo, da je takrat tudi svojo deviško čistost Bogu obljubila. Kako lepo, Bogu dopadljivo je v tempeljno živela, to se pač popisati ne da. O s kolikim dopadanjem je gledal Bog na to sveto dete, ki je naj bolj vredno

bilo njegove ljubezni! Kako so se radovali nebeški duhovi nad njo! Kako veselo so nosili njene molitve pred sedež Vsegamogočnega, nazaj pa nove gnade izvoljeni Materi Božji!

Tu v tempeljnu, v svetišču Gospodovim je bila tako dolgo, da je bila po Božji previdnosti zaročena z deviškim ženinom sv. Jožefom.

Ko je pa Bog sv. Jožefa izvolil ženina Mariji Devici, ga je izvolil zato, ker so ga njegove čednosti povzdgovale čez vse druge in je bil v bukvah življenja lepši popis, kakor najmogočniši, naj večite zemlje. Devica Marija ni bila

izročena naj močnejšemu, ampak naj svetejšemu, naj vrednejšemu. Bil je sv. Jožef, ker je svoje devištvo tudi Bogu obljubil, vidni angelj sveti Devici.

4. Sv. mir, mir Božji je bil pri Mariji in Jožefu v mali Nazarenski hišici. Misli si, ljubi kristjan! Jožefa, častitljivega, pravičnega moža s prijaznim obličjem, na katerem nobene strasti ni bilo, in angelju enako devico Marijo, ki mu je kakor ljubeznjiva hči stregla. O kdo bi si ne želel, biti priča te svetosti, te prelepe zastopnosti, te prelepe edinosti!

Tu, v tej sv. hišici je hrepnela sv. Devica po obljubljenem

Odrešeniku. In kolikor bližej je bil čas včlovečenja Zveličarjevega, toliko veči je bilo njeno ljubeznivo hrepenenje; zakaj sv. Duh svoje izvoljene vedno bolj na-se vleče in tako ogenj svete ljubezni množi, da bi jih v molitvi in v sv. plamenu ljubezni pripravil za sprejemo novih razveseljevanj, novih gnad. Tako je bilo z Marijo Devico. Kolikor bolj je njeno sveto serce gorelo od ljubezni do Boga in do bližnjega, kolikor bolj je bilo vneto za čast Božjo in zveličanje vsih ljudi, toliko veči je bilo hrepenenje po Zveličarju sveta. O kolikrat je pač zdihovala s prerokom

Izaijem: „Vé nebesa ga pošljite, vi oblaki ga rosite, le zemlja naj nam dá skoro Zveličarja svetá!“

In prišel je čas, v katerem je neskončno usmiljeni Bog sklenil, da se spolni obljuba že našim prvim starišem dana. Velikemu angelju Gabrijelu je izročil čenjenje, pozdravljenje, ki ga imate nesti na to revno zemljo. Vsi nebeški duhovi, ko so v Bogu zvedeli sklep te nezapopadljive skrivnosti, so v novem veselju gotovo zagnali novo Sionsko pesem: „Svet, svet, svet je Gospod Bog vojskinih trum!“ — In veliki angelj Gabrijel se poda v nebeški lepoti v mesto Nazaret,

v sveto hišico Device Marije. — Sv. Devica, vsa v Boga zamaknjena, s svetimi čednostmi vsa ozaljšana, s prečudnimi gnadami napolnjena, vredna Hči nebeškega Očeta, vredna Nevesta sv. Duha, tudi vredna Mati Sina Božjega, je v serčnih zdihljejih hrepenela po Zveličarju sveta. In angelj Gospodov stoji vidoma pred njo. Pripognjen pred neomadežano Devico, ki jo v Duhu vidi na visokem sedežu Božjega veličastva, kakor kraljico nebes in zemlje, nagne svoje blišeče obličje rekoč: „Češena, gnade polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami!“ O zares

„gnade polna“ Devica! polna vere, upanja, ljubezni; polna ponižnosti, pokoršine, poterpežljivosti in vseh družih čednost; polna modrosti, učenosti, strahu Božjega in družih darov sv. Duha; polna svetih misel, želja, in hrepenenja. O Marija, sveta Devica! „Gospod je s teboj“ s svojimi obilnimi gnadami, in bo kmalo osebno s teboj, ker bo od tvojega telesa meso sprejel. „Blažena si med ženami!“ in kako ne? ker si naj bolj oblagodarvana, naj bolj srečna med ženami, ker boš spočela njega, ki je Bog vekomaj hvaljen, v katerem bodo blagoslovljene vse ljudstva vesoljnega sveta.

„Ko je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem in je mislila, kakšno bi bilo to pozdravljenje“. O čistost, o ponižnost, o modrost presvete Device! Prestrašila se je, ko je vidila obličje angeljevo, ker čisto devico, pravi sv. Ambrož, pri pogledu moškega prešine deviška sramožljivost, ki je zvesta varhinja svete nedolžnosti. V svoji ponižnosti ni mogla verjeti, da bi bile te besede nji rečene. V hrepenenju po Zveličarju bi bila čez vse srečna, njega le viditi, ali biti naj manjši dekla Matere njegove. Pa angelj Go-

spodov jo potolaži, rekoč: „Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogu. Glej, spočela in rodila boš Sinu, in imenuj njegovo imé Jezus. Ta bo velik in Sin naj Višega imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida, njegovega očeta in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj in njegovega kraljestva ne bo konca“.

V modrosti molči sveta Devica, premišljevaje, kakošno bi bilo to pozdravljenje. Ne dvomi nad spolnjenjem tega, kar ji je angelj naznanil. Ker je pa vedno čistost

obljubila, bi rada vedela, kako se bo obljubljeni devištvu združiti zamoglo s častitljivim nji naznanjenim materstvom. Zato je rekla angelju: „Kako se bo to zgodilo, ker moža ne poznam. In angelj je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v té in moč naj Vikšega te bo obsenčila; zatega voljo bo sveto, katero bo iz tebe rojeno, imenovano Sin Božji“. . . . Marija pa je rekla; Glej! dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi“. S temi besedami je ona, polna milosti, privolila v naj večji delo usmiljenja

Božjega. Sveti Bernard pravi: „Besedo si izrekla in Besedo si sprejela, svojo besedo si dala, in Božjo Besedo si sprejela; hitro, kratko besedo si izrekla, in večno Besedo si sprejela“.

5. Bog je prečisti Devici razodel, da je njegova sveta volja, da gre obiskat svojo teto Elizabeto, ktera bo tudi sinu imela, kakor je angelj Gospodov Mariji povedal. Zato je šla čez goré v mesto na Judovskem, kjer je Elizabeta s svojim možem Caharijem stanovala. „In ko je Marija stopila v hišo Caharijevo, je pozdravila Elizabeto. In Elizabeta,

napolnjena s sv. Duhom, je rekla Mariji: Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa. In od kod to meni, da pride Mati mojega Gospoda k meni?“ In Devica in Mati Marija ji je odgovorila s tisto prelepo pesmijo: „Moja duša povelečuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju“. In Marija je ostala pri svoji teti okoli treh mesecev, verljivo do Janezovega rojstva, in potem se je vrnila na svoj dom.

Njen deviški ženin, sv. Jožef, še ni vedil, da je prečista Devica

Mati Zveličarja svetá. Bog mu je v svoji modrosti dozdej prikrival to skrivnost. Njegovo svetost je Bog hotel še bolj poskusiti. In po hudi skušnji mu je pa poslal svojega angelja, ki mu je razodel skrivnost včlovečenja Zveličarja svetá. Kdo bi zamogel popisati veselje in radost, katero sta občutila Marija in Jožef, ko sta premišljevala srečo, katero jima je skazal vsegamogočni Bog. Serčno sta hrepenela, da bi skorej prišel na svet tako dolgo pričakovani Odrešenik. Pripravljala sta v svetem veselji potrebne plenice in druge oblačilca za nebeško dete.

6. Že preroki so prerokovali, da bo Zveličar svetá v Betlehemu rojen. Po Božjem sklepu je prišlo tiste dni povelje od cesarja Augusta, da naj se popiše ves svet, in vsi so šli in se popisali v svojih mestih. Jožef in Marija, kraljevega rodú, sta torej šla v Davidovo mesto Betlehem. O pač je bilo to njima prav težavno popotovanje! Že priletni Jožef s popotno palico v eni roki, v drugi pa pelja bornega oslička, na katerim sedi naj lepši izmed Adamovih otrók, Marija, Mati Božja. Tako nam podobarji kažejo to sv. popotovanje. O zares čudovitna družina! pred svetom uboga, revna;

in vendar zaklad nebes in zemlje
— Bog sam je bil tu.

Po dolgi, težavni poti pridejo do Betlehema, ali prepozno; vse polno je bilo ptujih. Ker sta bila uboga, revna, sta zastonj iskala, prosila prenočiša. Zapušen hlev jima je bil v prenočiše. In ravno ta kraj si je zvolil Zveličar svetá. Tu je hotel rojen biti. Zapušen, zaveržen od ljudi; toda angelji Božji so ga molili; angelji Božji so tudi ubogim pastircem oznanili in povedali, da je rojen Zveličar svetá v zapušenem hlevu. Zato so tudi pastirji prišli ter ga molili.

Odkar je presveta Devica Marija Mati Božja postala, je bilo njeno

presveto serce prenapolnjeno ljubeznjive skerbi za nebeško Dete. Njeno veselje se popisati ne da. —

Neskončno modri Bog pa svojim ljubljencem ne daje tu na zemlji samega veselja, pošilja jim tudi britkosti, da se v njih, kakor zlato v ognji, toliko bolj posvetijo. Tako je tudi Marija, Mati Božja, mogla prestati veliko britkost in težav. Kako strašne so bile že besede Simeonove, ktere ji je rekel, ko je svoje nebeško dete prinesla v tempelj k darovanju, besede namreč: „Tvojo lastno dušo bo meč presunil“. In to prerokovanje se je kmalo spolnovati začelo.

Ko so trije modri iz Jutrovega, ktere je prečudna zvezda v Betlehem pripeljala, odšli nazaj, piše sv. Matevž: „Glej! se je angelj Gospodov Jožefu v spanji prikazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo Mater in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herod bo Dete iskal, da bi ga končal. In je vstal in vzel Dete in njegovo Mater po noči in se je uganil v Egipt“.

Oh! to je bila strašna skušnja za presveto Mater Marijo. Vendar vsa vdana v voljo Božjo se poda na dolgo pot v neznano ptujo

deželo. Ubogo, revno je preživela sveta družina v Egiptu nekoliko let. In angelj Gospodov ji ukaže, nazaj se verniti v svojo deželo. In šli so nazaj v mesto Nazaret, v svojo hišico.

7. O pač srečna hišica, v kateri je stanovala tolika svetost: Jezus, Marija in Jožef! Oh! kakšen mir, kako lepa zastopnost je bila med to sveto družino, nad katero so vedno čuli nebeški duhovi, ktere jim je v varhe pošiljal nebeški Oče. O srečna hišica, v kateri so angelji Božji notri in ven hodili!

Kako gotovo je Marija v tej hišici pogostne molitve opravljala

v zahvalo toliko njej danih gnad!
Kako natanko je spolnovala ma-
terne dolžnosti! Kolikokrat pač
je s svojim Božjim Sinom in s
sv. Jožefom prepevala Davidove
psalme! Kolikokrat se ž Njim
pogovarjala od sv. prerokovanj
stare zaveze! Kako milo je go-
tovo svojemu Božjemu Detetu
pripovedovala, kaj so ji angelji,
kaj pastirci, kaj trije modri, kaj
spet Simeon in Ana v tempeljnu
od Njega pripovedovali! S kak-
šnim svetim pogledom je čulo
njeno oko nad Njim, kako zvesto
ga je poslušala, ko ji je raz-
lagal sv. pismo ali pripovedoval
druge svete reči!

Zares je bilo življenje svete družine sicer v revni hišici, pa vendar nebeško!

Iz te hišice je sveta družina večkrat popotovala v daljni Jeruzalem, posebno k velikonočnim praznikom.

In ko je bil Jezus dvanajst let star, in je tudi popotoval o velikonočnem prazniku v Jeruzalemski tempelj, kakor nam pripoveduje sv. pismo, je po prazniku še ostal v tempelju, in Marija in Jožef domu vernivši, zapazita, da Božjega Deteta tudi med znanci ni, ga skerbno išeta, dokler ga tretji dan ne najdeta v tempelju med učniki, ki jih je poslušal, popra-

ševal in jim odgovarjal, da so se vsi čudili nad njegovim umom. Šel je pa zopet nazaj v Nazaret, ker je bil svojim staršem pokoren in je rasel kakor v starosti tako tudi v modrosti in prijetnosti pred Bogom in pred ljudmi.

Trideset let je presveta Devica in Mati Marija živela na tihem s svojim nebeškim Detetom. Pobožno mu je služila na ptujem in doma, za njega je delala, za njega vedno skerbela. Molila ga je kakor svojega Boga vsaki dan od takrat, ko ga je pervikrat v plenice povila in v revne jaslice položila.

Pa prišel je čas, da je Jezus zapustil tiho hišico, in začel očitno

učiti. Tudi Marija ga je spremljala po njegovih potih, bila priča njegovih čudežev, pa tudi priča, kako so ga prevzetni, hinavski farizeji sovražili in ga iskali umoriti. Priča je bila veličastnega vhoda v Jeruzalemsko mesto na cvetno nedeljo, slišala je vpitje ljudstva, ki se je razlegalo: „**Ho- zana! češen bodi, ki pride v Gospodovem imenu!**“ Pa njeno razsvitljeno serce je bilo polno žalosti in britkosti, ker vedela je, kaj se bo skoraj godilo z njenim Božjim Sinom; ker gotovo ji je Jezus popred naznanil svoje britko terpljenje. Saj ga je že tudi svojim aposteljnem popred razodel.

8. Dozdaj je bilo med britkostjo in žalostjo vendar še kako veselje. Zdaj je pa prišel čas, v katerem ste se verstile le britkost in žalost. Kako lepo je Jezus se poslovil od svojih ljubih učencev po zadnji večerji, gredé na Oljsko goro! Gotovo smemo misliti, da se je poslovil tudi od Matere svoje. Kdo zamore popisati, kaj je občutilo takrat presveto serce Marije Device? Kaj pa še le, ko je zvedela, da je nezvesti Judež svojega učenika, njenega ljubega Sina, sovražnikom izdal! Kdo bo dopovedal, kako se je tergalo njeno presveto serce, ko je od aposteljnov, zlasti od sv. Janeza

slišala, kako so Jezusa vjeli, zvezali, gerdo pred krive sodnike gnali, kako tam krivo zoper njega pričali, kako ga zasmehovali, zaničevali, mu v obraz bíli in ga po strašnim bičanji s ternjem kronali in ga poslednjič v tako grozovitno smert obsodili!

Kdo si li prav misliti more, kaj je deviška Mati občutila pri pogledu svojega Božjega Sina takrat, kadar ga je na vsem životu raztepenega, s ternjevo krono na glavi, z zaničljivim škerlatastim plajšem ogernjenega, s terstom v roki, deželski poglavar pokazal ljudstvu, rekoč: „Glej človek!“ — ljudstvo

pa je divje zavpilo: „Križaj ga, križaj ga!“

Kako pa se je njeno materno serce v novih bolečinah tajalo, kadar je vidila Jezusa s težkim križem obloženega, kadar je vidila, kako je obnemogel pod to strašno težo, kako je padel na svoj sveti obraz; in kaj je občutilo njeno presveto serce, kadar so gerdi trinogi slekli njenega Božjega Sina, ga na zaničljivi križ vergli, mu roke in noge razpeli in na križ pribili in tako grozovito mučenega na križi povzdignili — kaj je takrat občutila presveta Mati in Devica, oh! kdo bo to popisal?

O žalostna Mati Božja! vsak pogled na nebeškega Sina Tvojega je bil zdaj strašan meč, ki je prebodel tvoje presveto serce!

Kaj je občutilo njeno materno serce, kadar jo je Jezus na križi viseč Janezu izročil; kaj, kadar je Jezus umerl; kaj, kadar so ga s križa sneli — v grob položili, vse to popisati ni mogoče nobenemu človeku.

O zares je Marija kraljica vsih mučenikov! Ni ga bilo in ga ne bo serca, katero bi toliko ljubezen imelo, kot je bila ljubezen Marijina do Jezusa; zato so pa tudi bile čez vse velike bolečine in britkosti, ktere je

občutila presveta Mati in Devica, kadar je vidila, koliko je terpečen njen nebeški Sin.

9. Za tem britkim terpljenjem je prišlo pa novo veličastno veselje. Jezus, Zveličar sveta, je tretji dan, kot premagovalec smerti častitljivo od smerti vstal. Ker se je prikazal pobožnim ženam in svojim učencem, smemo verjeti, da se je prikazal tudi svoji Materi, in oveselil njeno prežalostno serce.

Ko je bil čas njegovega poslanstva spolnjen, in je svoje učence popolnoma prepričal svojega vstajenja, je zapustil to solzno dolino, ter se je pričel njih

vzdignil v sv. nebesa na Oljski gori, kjer je tolikrat molil, kjer je tudi terpeti začel. Kakor so aposteljni hrepeneli ž njim v nebesa iti, tako je tudi Marija želela že takrat; pa po Božji volji je bila še dalj časa na zemlji, da je aposteljne poterdovala v sveti veri v svojega nebeškega Sina. Obiskovala je z drugimi pobožnimi kristjani tiste kraje, kjer je Gospod terpel. Oljsko goro, vert Getzemani, sv. grob in goro Kalvarijo in hišo zadnje večerje, kjer je bil Jezus zakrament sv. rešnjega Telesa postavil.

Pod varstvom in v skerbi svetega Janeza evangelista je presveta

Devica Marija doživela precej visoko starost, kakor mislijo sploh cerkveni učeniki. Sv. pismo nam od njenega ločenja iz tega sveta nič ne pove. Pobožna misel je, da njeno presveto telo ni bilo podverženo trohnenju, da izvzeta izvirnega greha je tudi kazen tega greha, namreč strohljivost v grobu ni zadela, da je bila z dušo in s telesom vzeta v svete nebesa.

Oh! da bi bilo človeku dano, saj v duhu gledati vnebovzetje presvete Matere in Device Marije! Kako je obdana od vsih angeljskih korov, od trum vsih izvoljenih, ki so ji z njenim nebeškim Sinom naprot prišli, veli-

častno bila v nebesa vzeta! Kadar so te nebeške trume zagledale Gospodovo Mater in so v Bogu spoznale njeno lepoto, so pač z začudenjem klicale: „Kdo je ta, ki se vzdiguje s pušave, naslonjena na svojega ljubega?“

Kako so bili veseli pri tem veličastnem pogledu patriarhi in preroki, posebno pa njeni deviški ženini sv. Jožef! Kako sta se zavzela Joahim in Ana, Caharija in Elizabeta, kako nedolžni otročiči in vse verste svetnikov, ki so že v nebeškem veselji ji naprot prišli — svoji kraljici! S koliko častjo so jo sprejeli in spremili pred nebeški sedež, ker je s popolnim dopadajen-

jem sprejel večni Oče svojo Hčer,
Sin svojo Mater in sv. Duh svojo
Nevesto! Povzdignjena je bila
čez vse, ker je imela čednosti
vsih — Kraljica vsih svetnikov.

O presveta, preblažena Devica
Marija! Zdaj še le te zamorejo v
resnici vse ljudstva srečno imeno-
vati, ker si v posestvu vsega, kar
je želelo tvoje presveto serce. O
sladka Devica, nebeška Kraljica!
in mogočna pomočnica! pomagaj
tudi nam, da smo zvesti v boju
tega sveta, da pod tvojim var-
stvom zmago in za to zmago tudi
krono nebeško zadobimo in se s
teboj pri tvojem Božjemu Sinu
veselimo vekomaj. Amen.

Zjutranje opravila.

(Marija.) Ljubo moje dete! ako hočeš tu na zemlji srečno živeti, po tem življenji pa v nebesa priti, vedi, da potrebuješ k temu pomoči od zgorej — od nebeškega Očeta. Zato se koj zjutraj, ko se zbudiš, ozri proti nebu, zdihni k mojemu Sinu, Jezusu Kristusu; in ker me je neskončni Bog v svoji milosti zvolil v delivko njegovih svetih gnad, izroči se tudi meni, in rada bom poslušala tvoje prošnje, hitro jih ponesem pred tron Najvišega in zadobil boš, kar prosiš. Pa tudi angelju varhu se priporoči, da te varuje čez dan.

Hitro se napravi. Jezus, jaz in tvoj angelj varh smo pri tebi. Moli lepo: angeljevo pozdravljenje, oče naš in apostoljsko vero; potem, če le moreš, še to-le molitvico:

M o l i t e v.

O moj Bog in Gospod! Hvala in zahvala ti bodi, da si me obvaroval nocoj to noč! O koliko ljudi je pomerlo to noč, in tvoja sveta pravica jih je morebiti v pekel obsodila; mene pa toliko ljubiš, in mi še čas daješ, da bi tudi jaz tebe ljubil. O moj Jezus! ljubiti te hočem. Vse, kar-

koli bom danes počel, naj bo tebi v čast. Tebi se vsega darujem. — Ti pa, o Marija, mati moja! varuj me danes ta dan; varuj me s svojo materno ljubeznijo, da v noben greh ne padem, da ne žalim tvojega Sina Jezusa Kristusa. Zato bom klical večkrat čez dan :

O Marija, čista D'vica!

Bodi meni pomočnica!

Angelj moj!

Bod' z menoj!

Molitev k prečisti Devici.

O Gospa moja! o Mati moja! tebi se vsega darujem, in da se tebi vdanega skazem, ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Krajši molitev v skušnjavah.

O Gospa moja! o Mati moja! spomni se, da sem tvoj! Varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!

(Sto dni odpustka dobí, kdor moli pervo molitev zjutraj in zvečer po angeljevem češenji.)

(Popolnoma odpustek enkrat v mescu, kdor jo vsaki dan tako moli, ako svete zakramente prejme in navadne molitve opravi. 40 dni pa za drugo kratko molitvico.)

(Marija.) Ako hočeš, da ti bom pomočnica, poslušaj moj glas: Preden greš iz hiše, pokropi se z blagoslovljeno vodo. Ako ti je le mogoče, in ti starši dovolijo, hodi k sveti maši. Navadi se, da pred vsakim delom zdihneš: „**Bog in sveti križ Božji!**“ po dokončanem delu pa: „**Čast Bogu!**“ ali „**Hvala Bogu!**“ Po-

zdravljaj ljudi, ali če v kako hišo stopiš, reci: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ ali: „Amen na vekomaj!“ — Ubogaj rad hitro in natanjko. Varuj se vsacega greha. Ne hodi v družino; že celo ne, ako ti starši ne pustijo. Tako boš Bogu všeč; pa tudi meni in tvojemu angelju varhu, ki je vedno pri tebi.

Večerne opravila.

(Marija.) Moje dete! „Z Bogom začni vsako delo in bo dober ték imelo; z Bogom delo dokončaj, to je pot v sveti raj“. Ako si se zjutraj Bogu, meni in svojemu angelju varhu izročilo, in si tako

bilo ves dan pod dobrim varstvom, tudi zvečer ne smeš pozabiti nas, temuč vnovič se serčno nam izročuj. Moli, ako le moreš, združeno sveti rožni venec, ali litanije in druge cerkvene molitve iz bukvic. Sprašuj pa tudi vsaki večer svojo vest. Premisli, kako si žalil čez dan svojega dobrega Boga; kako si morebiti celo zaveržen biti zaslužil. Zato serčno zdihuj to-le molitvico, preden greš počivat:

Molitev.

**Bodi češen in hvaljen,
o moj Bog! za vse, kar si
mi danes ta dan dobrega**

skazal; posebno, ki si me varoval vsega hudega. Žal mi je, oh! iz serca mi je žal, da sem te zopet danes večkrat razžalil. Daj mi gnado, da te nikdar več ne bom žalil.

O Marija! ti nas blagoslovi s svojim preljubim detetom Jezusom Kristusom, pred vsim hudim nas obvaruj, pred naglo in neprevideno smertjo, pred smertnim grehom. Česeno bodi to sveto sladko ime: Jezus, Marija in sv. Jožef! Češena bodi vsa nebeška družba, zdaj in vse-

lej, in na vse večne čase.
Amen.

Po svojem devištvu in
čistem spočetji očisti na-
še duše, naša serca!

Angelj moj!

Bod' z menoj!

(Marija.) Preden se vležeš, ne
pozabi pokropiti se z blagoslov-
ljeno vodo. Spodobno se vêdi, ko
se slačiš, Bog in tvoj angelj varh
sta pri tebi. Če ravno je tema,
vidim te jaz. Hitro zaspi; če pa
ne moreš zaspiti, moli za uboge
duše v vicah in kmalo boš zaspal.
Ako se po noči zbudiš, spomni
se mene, ki čujem pri tebi.

Ūra božja.

Kratek zapopadek keršanskega nauka.

1.

En sam Bog je. Eden v natori, trojni pa v osebah. Bog Oče, ki nas je iz nič vstvaril; Bog Sin, ki nas je s svojo smertjo na križi odrešil; Bog sveti Duh, ki nas je pri sv. kerstu posvetil.

Ena vera je. Ena, sveta, katoliška, apostoljska, rimska cerkev.

Ena daritev sv. maše, v podobah kruha in vina, v spomin britke smerti Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Eden vidni poglavar svete cerkve je, namreč, namestnik Jezusov rimski papež.

Eno očitno znamenje kerkšanstva, to je: sveti Križ.

Eden namen našega življenja je: tu na zemlji Bogu zvesto služiti in po smerti večno zveličanje doseči.

2.

Dve natori v Kristusu; Božja in človeška. Po Bo-

žji natori je Kristus nebeškemu Očetu in sv. Duhu popolnoma enak, z njima edini Bog; po človeški natori pa je on sam za nas terpeti hotel.

Dve poglavitne zapovedi ljubezni ste: Ljubi Boga čez vse, iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli, in iz vse svoje moči, in sicer zavoljo njega samega. In: ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe, pa zavoljo Boga.

Dvojna je dolžnost kersanske pravice. 1. Varuj

se hudega; in 2. stori dobro.

Dvojni je greh. 1. Podedovani ali izvirni, ki sta ga Adam in Eva v raji storila, in smo ga mi po njih podedovali; in iz tega tudi vsi drugi grehi izvirajo.

2. Dejanski greh, kateri je zopet dvojni: a/ lastni, kterega sami storimo in b/ ptuji, kterega smo krivi, da ga drugi storijo. Še je djanski greh: velik ali smertni, ki nam vso gna-do odvzame in tako našo dušo umori; drugič pa maj-

hen ali odpustljiv, malo razžaljenje Božje.

Dvojna je tudi gnada Božja. 1. Posvečujoča ali zveličanska, ki nas stori Bogu dopadljive — otroke Božje. 2. Delavna ali dejanska, ki naš um razsvetljuje, voljo k dobremu nagibuje in je k vsacemu dobremu delu potrebna.

Dvojna je čeznatorna žalost nad grehi. 1. Popolnoma, ko je grešniku le za to žal, ker je razžalil neskončno dobrega Boga. 2. Nepopolnoma, kadar mu je žal, da je po storjenem

grehu nebesa zgubil in si pekel zaslužil, ali če se mu greh sam na sebi studi. — Popolnoma je lepši, ki izvira iz zgolj ljubezni do Boga. Je tudi boljši, ker ž njo zadobimo v smertni nevarnosti odpušenje grehov, ako bi se spovedati ne mogli.

Dvojna je tudi večnost. Srečna in nesrečna, — nebesa in pekel. Skerbi, da prideš v nebesa; boj se pekla.

Dvojni so tudi odpustki: Popolnoma, kadar so nam odpušene vse časne kazni

zavoljo neskončnega zasluženja Jezusa Kristusa in njegovih svetnikov. Ne-popolnoma pa, kadar nam je le nekoliko časnih kazni odpušenih.

3.

Tri Božje osebe so: Oče, Sin in sv. Duh; pa le en sami Bog.

Tri Božje čednosti: Vera, upanje, ljubezen, ktere je vsaki pameten kristjan dolžan večkrat obuditi; vero zavoljo resnice in modrosti Božje; upanje zavoljo vsegamogočnosti,

milosti in zvestosti Božje; ljubezen pa zavoljo neskončne lepote in dobrote Božje.

Tri čeznatorne Božje dobrote so: ktere upamo po neskončnem zasluženji Jezusa Kristusa: 1. Odpušenje grehov. 2. K zveličanju potrebno gnado. 3. Večno življenje.

Trije evangeljski sveti: 1. Radovoljno uboštvo; 2. vedno devištvo; 3. popolnoma pokoršina.

Trojno posebno dobro delo: 1. Moliti. 2. Postiti se. 3. Ubogajme dajati.

Trojno je izpraševanje vesti: Po mislih, željah in po djanji; in sicer: 1. zoper Boga; 2. zoper bližnjega in 3. zoper sam sebe. Treba je sv. Duha na pomoč klicati in potem pomisliti: 1. ljudi, s katerimi imamo kaj opraviti; 2. kraj, kjer smo bili; 3. službe ali dela, ktere smo opravljali ali opustili.

Tri znamenja prave pokore: 1. poboljšati svoje življenje; 2. zadostovati pravici Božji za storjene grehe in 3. ogibati se grešnih priložnosti in pre-

magovati huda nagnjenja in navade.

Trije deli rožnega venca so: veseli, žalostni in častiti.

4.

Štirje deli svete maše so: Evangelij, darovanje, povzdigovanje in zavživanje. In sicer: 1. v večji počešenje Božje; 2. v zahvalo za prejete dobrote; 3. v zadobljenje nam potrebnih milost; 4. v odpušenje grehov in zado- stovanje pravici Božji.

Štiri poglavitne čednosti: 1. modrost, 2. zmer-

nost, 3. pravičnost, 4. ser-
čnost.

Štiri poslednje reči: 1.
smert, 2. sodba, 3. pekel,
4. nebesa.

Štirje so tudi vnebovpi-
joči grehi: 1. radovoljni
uboj; 2. mutasti ali so-
domski greh; 3. zatiranje
ubožcev, vdov in sirot; 4.
delavcem ali najemnikom
zaslužek zadrževati ali
utergovati.

5.

Pet cerkvenih zapoved:

1. Posvečuj zapovedane
praznike.

2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši.

3. Posti se zapovedane postne dni, namreč: štiridesetdanski post, kvaterne poste in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi.

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sv. Rešnje Telo.

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.

Pet potrebnih reči k zakramentu sv. pokore: 1. izpraševanje vestí; 2. obžalovanje ali grevenga; 3. terdni sklep; 4. spoved; 5. zadostenje.

Pet odstavkov ima vsaki del sv. rožnega venca. — Veseli del: 1. Kterega si Devica spočela; 2. kterega si Devica v obiskovanji Elizabete nosila; 3. kterega si Devica rodila; 4. kterega si Devica v tempeljnu darovala; 5. kterega si Devica v tempeljnu našla. — Žalostni del: 1. Kteri je za nas kervavi

pot potil; 2. kateri je za nas bičan bil; 3. kateri je za nas s ternjem kronan bil; 4. kateri je za nas težki križ nesel; 5. kateri je za nas križan bil. — Častiti del: 1. Kteri je od smerti vstal; 2. kateri je v nebesa šel; 3. kateri je sv. Duha poslal; 4. kateri te je v nebesa vzel; 5. kateri te je v nebesih kronal.

6.

Šest resnic, ktere mora vsaki človek, kadar se pameti zavé, vediti in verovati, da bo zveličan: 1.

Da je en Bog, 2. da je Bog pravični sodnik, kateri dobro plačuje, hudo pa kaznuje, 3. da so tri Božje osebe enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh, 4. da se je Bog Sin, druga Božja oseba, za nas včlovečil, zato, da nas je s svojo smertjo na križi odrešil in večno zveličal, 5. da je človeška duša neumerjoča, 6. da je gnada Božja k zveličanju potrebna, in da človek brez gnade Božje nič zasluženja vrednega za večno življenje ne more storiti.

Šest je tudi grehov sv. Duha: 1. Prederzno v Božjo milost grešiti, 2. nad Božjo milostjo obupati, 3. spoznani keršanski resnici se ustavljati, 4. svojemu bližnjemu zavoljo gnade Božje nevošljiv biti, 5. do lepega opominovanja oterpnjeno serce imeti, 6. v nespokornosti terdovratno ostati.

Šest je dolžnost od Jezusa posebno priporočanih: 1. Najpred Božjega kraljestva in njegove pravice iskati, 2. sam sebe zatajevati, 3. svoj križ

nositi, 4. za Kristusom hoditi, 5. krotak in ponižen biti, 6. sovražnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri nas sovražijo, moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

7.

Sedem je sv. zakramentov: 1. Sv. kerst, 2. sv. birma, 3. sv. rešnje Telo, 4. sv. pokora, 5. sv. poslednje olje, 6. sv. mašnikovo posvečevanje, 7. sv. zakon. — Sv. kerst je potreben vsim; sv. pokora vsim grešnikom; sv. rešnje

Telo vsim pametnim kristjanom. Sv. kerst, sv. birma in sv. mašnikovo posvečevanje vtisne duši neizbrisljivo znamenje, zato se ti zakramenti smejo le enkrat prejeti.

Sedem je darov svetega Duhá: 1. Dar modrosti, 2. dar umnosti, 3. dar svéta, 4. dar močí, 5. dar učenosti, 6. dar pobožnosti, 7. dar strahu Božjega.

Sedem je poglavitnih grehov: 1. Napuh, 2. lakomnost, 3. nečistost, 4. nevošljivost, 5. požrešnost, 6. jeza, 7. lenoba.

Sedem je poglavitnim grehom nasprotnih čednost: 1. Ponižnost je napuhu nasproti, 2. dobrotljivost lakomnosti, 3. čistost nečistosti, 4. ljubezen nevošljivosti, 5. zmernost požrešnosti, 6. poterpežljivost jezi, 7. gorečnost do dobrega lenobi.

Sedem je telesnih del usmiljenja: 1. Lačne nasititi, 2. žejne napojiti, 3. popotnike sprejemati, 4. nage obleči, 5. bolnike obiskovati, 6. jetnike rešiti, 7. merliče pokopavati.

Sedem je duhovnih del usmiljenja: 1. Grešnike svariti, 2. nevedne učiti, 3. jim prav svetovati, kateri dvomijo, 4. žalostne tolažiti, 5. krivico voljno terpeti, 6. jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo, 7. za žive in mertve Boga prositi.

Sedem je prošenj v Gospodovi molitvi ali v očenašu.

Sedemkrat je Jezus na križu spregovoril: 1. Je za svoje sovražnike molil: „Oče! odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo“. 2. Ske-

sanega razbojnika je potolažil, rekoč: „Še danes boš z menoj v raji“. 3. Svojo mater je Janezu zročil, rekoč Mariji: „Žena! glej, tvoj sin“. In Janezu: „Glej tvoja mati“. 4. Opol dne je solnce utemnelo, in tema je bila po vsi zemlji do treh popoldne, in tedaj je Jezus svoje terpljenje in zapušenje naznanil, rekoč: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ 5. Od prevelicega terpljenja žejin, je rekel: „Žejin sem!“ in so mu jesiha piti dali. 6. Rekel je: „Dopol-

njeno je!“ 7. Z velikim glasom je zavpil: „Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo!“ In ko je bil to izrekel, je glavo nagnil in umerl.

8.

Osem je zveličanskih čednost, ktere je Jezus na gori učil: 1. Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo; 2. blagor krotkim, ker zemljo bodo posedli; 3. blagor žalostnim, ker potolaženi bodo; 4. blagor jim, kteri so pravice lačni in žejni, ker nasiteni bodo; 5. blagor usmilje-

nim, ker usmiljenje bodo dosegli; 6. blagor njim, kateri so čistega serca, ker Boga bodo gledali; 7. blagor mirnim, ker otroci Božji bodo imenovani; 8. blagor jim, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe, ker njih je nebeško kraljestvo.

9.

Devet je verst angeljev: 1. Serafini. 2. Kerubini. 3. Sedeži. 4. Gospostva. 5. Moči. 6. Oblasti. 7. Knezi. 8. Veliki angelji. 9. Angelji, ki so ljudem v varhe dani.

Devet je ptujih grehov: 1. V greh svétovati, 2. grešiti velévati, 3. v drugih greh privoliti, 4. v greh napeljevati, 5. drugih greh hvaliti, 6. k grehu molčati, 7. greh pregledati, 8. greha se vdeležiti, 9. greh zagovarjati.

10.

Deset je Božjih zapoved: 1. Vervaj v enega samega Boga. 2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena. 3. Posvečuj praznik. 4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji. 5. Ne ubi-

jaj. 6. Ne prešestvaj. 7. Ne kradi. 8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. 9. Ne želi svojega bližnjega žene. 10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

11.

Enajst je sadov sv. Duha: 1. Ljubezen, 2. veselje, 3. mir, 4. poterpljenje, 5. prizanašanje, 6. dobrotà, 7. usmiljenje, 8. krotkost, 9. vera, 10. pohlevšina, 11. čistost.

12.

Dvanajst členov ima apostoljska vera:

1. Verujem v Boga Očeta, vsegamogoč. Stvarnika nebes in zemlje.

2. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegovega edinega, Gospoda našega.

3. Kteri je bil spočet od sv. Duha, rojen iz Marije Device.

4. Terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umerl, in v grob položen.

5. Šel je pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal.

6. Šel je v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega.

7. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve.

8. Verujem v sv. Duha.

9. Sveto katoliško cerkev; občestvo svetnikov.

10. Odpušenje grehov.

11. Vstajenje mesa.

12. In večno življenje.

Amen.

Dvanajst je lastnost Božjih:

1. Bog je večen: je vselej bil, je in bo vselej.

2. Bog je zgolj Duh: bitje, ki ima naj bolj popolnoma um in naj boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vsegaveden: vé vse sedanje, preteklo in prihodnje: vé tudi naše naj skrivnejše misli in želje: torej mu nič ne moremo prikriti.

4. Bog je neskončno mo-der: stori vse iz naj bolj-šega konca, in izvoli vselej naj pripravniše pomočke, svoj konec doseči.

5. Bog je vsegamogočen: je vstvaril nebo in zemljo, in vse kar je: njemu ni nič nemogoče storiti.

6. Bog je vsegapričujoč: povsod je, v nebesih in na zemlji.

7. Bog je neskončno svet: hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.

8. Bog je neskončno resničen in zvest: vse kar reče je res, kar obljubi ali zažuga, gotovo spolni.

9. Bog je nespremenljiv: je od vekomaj do vekomaj ravno taisti.

10. Bog je neskončno dobrotljiv: skerbi po očetovo za vse svoje stvari: vse dobro imamo od njega.

11. Bog je neskončno usmiljen: nam odpuša naše grehe, ako se resnično poboljšamo.

12. Bog je neskončno pravičen: plačuje vse dobro, in kaznuje vse hudo, kakor si kdo zasluži.

Božje čednosti.

V e r a.

Moj Bog! Verujem v tebe, pravega, živega Boga: edinega v natori in trojnega v osebah: Očeta, Sina in sv. Duha. Verujem, da je Sin Božji, druga oseba v sv. Trojici za nas človek postal, terpel in umerl: da je tretji dan od smrti vstal, in da po svojem vne-

bohodu sedi na desnici Boga Očeta in bo prišel sodit žive in mertve. Verujem, da je Jezus Kristus sv. zakramente postavil, da nobeden brez vere in kersta, in potem, ko v greh pade, brez pokore zveličan ne bo. Verujem, da je gnada Božja vsem potrebna. Verujem tudi, da ti, moj Bog! vse dobro z dobrim, vse hudo s hudim plačuješ: da nam naše zasluženje samo skozi tvoje pomaga. Verujem neumerjočnost človeške duše. Verujem zadnjič tudi vse, kar si ti

po svoji katoliški cerkvi zapovedal verovati, in da zunaj tiste nobeden zveličan ne bo. Vse to pa zato verujem, ker si ti to razodel, kateri si večna modrost in resnica. V ti in za to katoliško vero želim živeti in umreti. O moj Bog! poterdi me s svojo gnado v ti sveti veri! —

Upanje.

Moj Bog! terdno upam po zasluženji, terpljenji in smerti svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpušenje vseh

svojih grehov. Zaupam s tvojo gnado in pomočjo, tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako večno veselje in zveličanje doseči. In vse to upam zato, ker si ti, moj Bog! to obljubil, ker si vsegamogočen, neskončno dober in zvest v svojih obljubah, kateri ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. Moj Bog in Gospod! stori še večji to moje upanje!

Ljubez en.

Ljubim tebe, moj Bog!
iz celega serca in čez vse,

ker si ti sam v sebi najvikši, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Iz te ljubezni proti tebi je meni močno žal zavoljo vsih grehov mojega celega življenja, ker sim s tistimi tebe, svojega Boga, razžalil. In sklenem, od zdaj na dalje, tebe, svojega Boga, nikoli več ne razžaliti, tebi samemu želim služiti, tebi v vseh rečeh dopasti; svojega bližnjega hočem zavoljo tebe, kakor samega sebe ljubiti; in tako želim v tej ljubezni živeti in umreti. O

Bog, vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, da bom v svojem serci gorečo ljubezen proti tvoji dobroti vedno ohranil. Amen.

Perva sveta maša.

(Preljubi kristjan! preden se sv. maša začne, pojdi v cerkvi na taki kraj, kjer boš ložje bolj zbrano in lepo molil. Po zgledu sv. Frančiška pusti vse posvetne misli zunaj cerkve. V duhu se postavi na goro

Kalvarijo pod križ Jezusa Kristusa, ki je za te bitko smert preterpeti hotel. Spomni se žalostne Matere Božje, ki je pod križem svojega umirajočega Sina stala, in ti bitkost njegove kaže in pripoveduje. In ravno ta pogovor z Marijo, prečisto Devico, naj bo tvoje premišljevanje, tvoja molitev pri sv. maši. Ako pa počasi bereš, moli same molitve.)

Priprava.

Marija ti govori: Lej dete moje! ti si zdaj v hiši mojega božjega Sina, ki te je poklical, da bi premišljeval njegovo bitko terpljenje in njegovo smrt, in da bi se tako vdeležil

zaslužnja tiste krvave daritve, ktero je moj Sin na svetem križi opravil, in ktera se bo zdaj neker-vavo opravljala na tem altarji. Ta altar naj ti bo gora Kalvarija. In tam, glej, dete moje! sem jaz pod križem stala, in tam sem svojega Sina zate in za vse ljudi nebeškemu Očetu darovala. Pridi, in se z menoj pod ta križ v duhu postavi. Zedini se z mašnikom svete cerkve, in ž njim daruj svoje serce Bogu, kakor sem jaz na gori Kalvariji zedinila svoje

serce s srcem svojega Sina ter ga ž njim vred darovala nebeškemu Očetu.

Molitev.

Rad, o ljuba moja Mati! rad slišim tvoj glas in s teboj hočem iti v duhu na goro Kalvarijo, ter s teboj stopiti pod sveti križ. Pa, o Marija! velik, ubog grešnik sem, moja duša je vsa omadeževana, kako se smem bližati temu svetemu kraju? kaj hočem darovati? kako smem upati, da bo Bog moj slab dar sprejel? — O Mati moja!

tvoja ljubezen, tvoja milost mi upanje daje. Prosi ti svojega Božjega Sina, da po njem nebeškega Očeta prav častim, molim in hvalim. Prosi ti, da ga prav zahvalim za prejete dobrote, prav prosim še potrebnih gnad; zato tebi izročim vse prošnje in zdihljeje svoje duše. Ti jih podaj svojemu nebeškemu Sinu, da jih zedini s svojim naj svetjšim darom. Pomagaj mi, o Marija! da bom s pobožnim in ponižnim srcem pri tej sveti daritvi. O Marija, usliši me!

P r i s t o p.

Marija. Glej, dete moje, mašnik že pred altarjem stoji. Glej! nizko se prikloni, skesano spoznava pred Gospodovim obličjem svoj dolg, ter usmiljenja, milosti prosi. — Pomisli, kako je moj ljubeznjivi Sin naložil na težki križ vse tvoje hudobije in pregrehe. Glej, namesto tebe ga peljajo v britko, grenko smert! Pod težo križa, pod težko butaro tvojih pregreh milo zdihuje. — Glej mašnik z razprostrenimi rokami proti altarju stopa.

Tako počasi je stopal moj Sin na goro Kalvarijo. O kako ga težijo pregrehe tvoje! Hočeš li še grešiti? ne boš skoraj jenjal? mu ne boš teže križa vender enkrat polajšal?

Molitev.

O moj Bog, in moj Gospod! milost, milost! odpusti mi hudobije moje! Kes in žalost prevzema mojo dušo, ker sem te tolikrat razžalil, tolikrat zapustil. Sam, čisto sam sem kriv. Zelo in velikrat sem grešil. Z napuhnjenimi,

prevzetnimi, nevošljivimi, nečimrnimi, nečistimi mislimi, s pregrešnimi željami, tudi celo z gerdim djajanjem sem žalil tvoje preljubeznjivo serce. O Jezus! kako grozovitno sem obložil tvoj križ. Oh, usmili se me, in odpusti mi zavoljo tvoje neskončne ljubezni! Žal mi je, da sem grešil, zares mi je žal. Terdno sklenem, nič več ne grešiti; vsacega tudi naj manjšega greha se hočem skerbno ogibati. O Jezus! daj mi gnado, da občutim sam vse tiste bolečine, ktere si ti

za moje grehe terpeti hotel, da jih toliko bolj sovražim. Daj mi pa tudi gnado, da skusim, kako dobro je, za teboj hoditi, tebe čez vse ljubiti.

Ti pa, o preljuba moja Mati Marija! prosi zame. Prosi svojega Božjega Sina, da po njem odpušenje vsih svojih grehov zadbim. O Marija! usliši me!

Med molitvami in berilom.

Marija. Dete moje! O kolikokrat je moj Sin za te molil! Velikrat je vso noč na samotnih krajih

povzdigoval svoje svete roke proti nebu, ter je svojega nebeškega Očeta prosil za zveličanje tvoje in za zveličanje vsih ljudi. Glej! tako tudi mašnik svoje roke povzdiguje in prosi za te in za vesoljno sv. cerkev. — Moj nebeški Sin je tvoj učenik. V svoji sveti cerkvi ti po svojih namestnikih še zdaj oznanjuje besedo Božjo. Odpri svoje ušesa; poslušaj njegov glas; odpri svoje srce, da bo zerno Besede Božje vanj padlo in glej, da bo obrodilo obilni sad! Bla-

gor ti, ako Besedo Božjo
poslušáš in jo spolnuješ!

Molitev.

O nebeški Zveličar! daj
mi gnado, da prav molim,
in da svojo molitev z mo-
litevjo tvojega služabnika
na tanjko sklenem. Ubogi,
velik revež kličem pred
teboj, razsvetljenja, po-
moči in tolažbe, pred vsim
pa ljubezni mi je treba.
O moj Jezus! daj, da se té
čednosti iz tvojega Božjega
serca v obilnosti razlijejo
v mé. Daj mi gnado, da rad
poslušam tvojo sveto bese-

do, in da po nji tudi obračam vse svoje dejanje. Ti sam imaš besede večnega življenja. Kam drugam hočem iti, o Gospod! kakor k tebi? O dodeli mi gnado, da nikdar nikoli ne bom poslušal glasú tega svetá in zapeljivega hudiča, ki me je že tolikrat ogoljufal, — Govori, o Gospod govori; tvoj hlapec posluša, serce je pripravljeno.

O Marija, zvesta moja Mati! pomagaj mi, da prosim le za to, kar je moji duši v zveličanje. Prosi za me, da bom tako rad

poslušal Božjo besedo, kakor si jo ti poslušala. O Marija! sliši in usliši me!

Med evangelijem in vero.

Marija. „Jaz sem pot, resnica in življenje“, govori moj Sin. (Jan. 14, 6.) On sam, njegovo sveto življenje ti je sveti evangelij. Prva sem bila, ki sem za njim hodila in v njegovi veri sem do konca stanovitna ostala. Aposteljni so bežali, jaz pa sem pod križem stala in moja vera ni omagovala. O srečen si, ako veruješ in za mojim Sinom

hodiš! Pa poslušaj, kaj on pravi: „Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji samega sebe, in naj hodi za menoj“. (Mat. 16, 24.) Jaz sem tako storila, svet in njega nečimernost zapustila, sem v britkosti in težavah za njim hodila. Sem pa zdaj tudi srečna pri svojem Sinu, ter gledam, kar sem nekdaj verovala; uživam, kar sem nekdaj upala, in v sveti ljubezni slonim na njegovem Božjem serci. Ljubi moj! ali bi ne bil tudi ti rad pri mojem Sinu, da bi

se z menoj vred pri njem vedno veselil? — Imej živo vero, terdno zaupanje, pa gorečo, stanovitno ljubezen, in svoj namen, svoj konec boš dosegel.

Molitev.

O moj Jezus! jaz verujem, pomagaj mi, poterdi mojo vero. Verujem, kar si ti učil, in kar me še zdaj tvoja sveta cerkev uči. Po tem sv. nauku hočem zmiraj živeti. Sveti evangelij pa mi veleva biti krotkemu, ponižnemu, potrpežljivemu, pokornemu

in čistega serca. Veleva mi, da naj se vedno zatajujem, da naj se svetu in njegovi nečimernosti odpovem, da naj po nebeškem kraljestvu zmiraj hrepnim in voljo nebeškega Očeta na tanjko spolnujem. Ti, moj Jezus! hodiš pred menoj, pomagaj mi, da hodim zmiraj za teboj, kakor je hodila Mati tvoja, ki je tudi Mati moja!

O Marija, podoba pravice! pomagaj mi, da bo živa moja vera, da bom zvesto hodil po stopinjah tvojega Božjega Sina. Podaj mi

svojo milostno roko, ako omagujem. Glej, da ne padem, da stonoviten do konca ostanem. O Marija, sliši me! o Marija, usliši me!

Darovanje.

Marija. Pomisli, dete moje, da si lastina nebeskega Očeta, zakaj on te je iz prahu te zemlje naredil, on ti je življenje vdihnil. On te je do sedaj ohranil in brez njega čisto nič ne premoreš. In moj Božji Sin, le dobro premisli, te je s svojo drago kervjo odkupil ter te rešil

greha, smerti in pekla. In sveti Duh te je pri svetemu kerstu posvetil; tvoje serce v svoj tempelj si izvolil. Lastnina trojedinega Boga si tedaj! ves njegov z dušo in s telesom. Kaj hočeš, kaj le premoreš zato dati svojemu Bogu, svojemu Gospodu? Kaj boš daroval veličanstvu Božjemu! — Kaj družega, kot samega sebe? — Ali ti ni nebeški Oče s svojim Sinom vsega dal? Mu li ne boš ti nobenega daru prinesel? In kakšen dar? — Poslušaj, kaj on sam pravi: „Dete

moje, daj mi serce svoje?“
 Položi tedaj svoje serce na
 altar, zedini ga z darom
 mašnikovim. Ne boj se!
 Ponižnega, potertega serca
 moj Sin ne bo zaverigel. —

Molitev.

O moj Bog in moj Go-
 spod! Reven, ubožen sem,
 in nimam kaj družega ti
 darovati, kakor le pregre-
 šno serce svoje. Ali se pa
 spodobi tebi tak nevreden
 dar? ali ga boš sprejeti
 hotel? — Glej, nebeški
 Oče! z naj svetejšim da-
 rom tvojega Sina, nad kte-

rim samim imaš vse svoje dopadajenje, zedinim svoje revno serce, ter ti ga darujem z vsem njegovim nagnjenjem in poželenjem. Tvoj, o Gospod! hočem biti. Tebe hočem ljubiti in tebi samemu hočem živeti. Oh! daj mi moč, da bom vse te želje tudi resnično spolniti mogel.

Sveta Marija, Mati moja! ti si pod križem na altarji svojega serca življenjesvojega ljubeznjivega Sina nebeškemu Očetu darovala. Neizrečeno bolečino si takrat prestala; toda večji

še je bila ljubezen tvoja. Zavoljo te britkosti polne ljubezni te prosim, podpi-
raj ti s svojo mogočno pri-
prošnjo moj toliko revni
dar, in prosi Jezusa, da
ga s svojim naj svetejšim
darom zedini in ga nebe-
škemu Očetu v njegovo čast
in moje zveličanje poda.
O Marija, prosi za me!

Predglasje.

Marija. Glej, dete mo-
je! kako mašnik tam na
altarji svoje roke vzdiguje
in kliče: „Povzdignite ser-
ca svoje! zahvalimo naše-

ga Gospoda in Boga!“ Slišiš, kako poje s sveto cerkevjo in z angeljskimi trumami: „Svet, svet, svet je Gospod vojskinih trum!“ Vzdigni tudi ti svoje serce proti nebu, hvali nebeškega Očeta, ker je poslal na ta svet svojega Sina, ki je človek postal in v odrešenje vsih ljudi na lesu svetega križa umreti hotel. — Glej! zmirej bližje je čudapolni trenutek, ko bo mašnik skrivnostne besede izrekel, in v moči vsegamogočnosti Božje kruh in vino v meso in kri mo-

jega Sina spremenil, in ga nebeškemu Očetu v zveličanje vesoljnega sveta daroval. Zberi se zdaj popolnoma v duhu, kliči in zdihuj, prosi še enkrat odpušenja svojih grehov, spomni se tudi vsih tebi v molitev priporočenih. Glej! že se nebo odpira, in moj Božji Sin se z nebes približuje na altar in ž njim njegova gnada.

Molitev.

O moj Bog! moje serce sicer občuti, pa jezik dopovedati ne more, koliko

hvalo sem ti dolžan, ker si svojega edinorojenega Sina za me na svet poslal. Drugega ne premorem, kakor povzdigniti hočem svoj glas z vso trumo nebeških prebivavcev in s sveto cerkevjo na zemlji, rekoč: „Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot“. O moj nebeški Zveličar! res nezapopadljiva je ljubezen tvoja do nas. Nagnila te je, da si za nas človek postal, terpel in umerl; pa še zdaj te nagibuje, da vsaki dan ponavljaš tu na altarji taisto kervavo da-

ritev, ktero si na svetem križi opravil. — In ravno ta neskončna, nezapopadljiva ljubezen tvoja, o Jezus! mi upanje uterjuje, da zamorem v tvojem svetem imenu tvojega nebeskega Očeta prositi odpuščenja svojih grehov, prositi gnade in milosti sebi in vsim svojim; da zamorem in smem prositi razsvetljenja zmotenim, tolažbe žalostnim in pomoči slabim. — O predobrotljivi Oče! zavoljo svojega edinorojenega Sina, usliši moje zdihovalje!

In ti, o Mati usmiljena!
sprejmi moje prošnje pred
sedež Najvišega, da bodo
uslišane, da zasluženjetvo-
jega Božjega Sina za me in
za vse grešnike ne bo zgub-
ljeno. O Marija, usliši me!

Pri povzdigovanji svetega
rešnjega Telesa.

Bodi češen in hvaljen
pravi Bog, v podobi kruha
na altarji pričujoč! Jezus,
bodi mi milostljiv! O Je-
zus, bodi mi usmiljen! O
dobrotljivi Jezus, odpusti
mi moje grehe! — O Ma-
rija, prosí za-me!

**Pri povzdigovanji sv. rešnje
Kervi.**

Bodi češen in hvaljen
pravi Bog, v podobi vina
na altarji pričujoč! O Je-
zus, tebi živim! O Jezus,
tebi umerjem! O Jezus,
tvoj sem živ in mertev!
Daj, o Jezus! da tvoja
draga kri nad menoj ne
bo zgubljena. O Marija,
prosi za-me!

Po povzdigovanji.

Marija. Moj nebeški
Sin, Jagnje Božje, ki od-
jemlje grehe sveta, biva
zdaj na altarji v skrivnost-

nih podobah kruha in vina. Glej! kako se zavoljo tebe poniža. Svoje veličastvo, svojo mogočnost je zakril, da se mu lahko brez strahu bližaš. Tam na altarji je, za te prosi, za te se daruje. — Dete moje! glej, kako neizrečeno velika je njegova ljubezen. In kaj on za toliko ljubezen imeti hoče? — Nič drugzega ne, kakor da ga ti ljubiš in da ga prav veliko gnad prosiš. Glej, pripravljen je, ti dati karkoli in kolikorkoli ga prosiš. Dobro pa veš, kako si reven in slab, kako

slep in ubožen; tudi veš, kako globoko si v grehe zakopan. O zato prosi, zdi-huj in kliči; zdaj je čas gnade!

Molitev.

O moj Jezus, Sin živega Boga! vidim te v duhu na altarji, kako svojega nebeškega Očeta hvališ in častiš, in za me gnade prosiš. Jaz bi mogel vse to storiti; pa ubogi, grešni človek sem, in ne morem, in ne znam tvojemu nebeškemu Očetu pravega, prijetnega daru prinesiti.

Ti pa, o Jezus! hočeš vse to za me storiti. Oh, in tvoja ljubezen je še večji! Ti hočeš, da bi se jaz sam z otročjim zaupanjem tebi približal, in sicer zdaj, ko tvoj nebeški Oče z dopadajenjem gleda na tebe, da bi tam pred te položil vse svoje prošnje in prav gotovo pomoč dosegel. Pa česa te hočem prositi? Kamorkoli se ozrem, vidim nad seboj golo revščino, popačenost in uboštvo. Moja duša je z grehi omadeževana, moje serce brez ljubezni, moja volja tako

slaba, vse slabe poželenja pa tako močne, neukrotene. Hude skušnjave me nadlegvajo, velike britkosti me obdajajo. O Gospod! ti sam naj bolje veš, kaj in kakošen je človek. Ti tudi naj bolje veš, kaj mi je potreba, kaj mi je dobro in koristno. Pridi, oh pridi na pomoč moji revščini in s tvojo mogočno gnado pre- naredi moje ubogo serce. Saj si mi ga ti dal; tvoje naj bo! Tebe samega ljubiti želim. O ne pusti, da bi se ločil od tebe; ne pusti, da bi celo pogubljen bil.

Očisti mojo dušo s svojo sveto kervjo in dovoli mi, da smem tvoje neskončno zasluženjenebeškemu Očetu darovati k njegovi višji časti in večno zveličanje moji ubogi duši. —

Spomni se tudi, o Jezus! ubogih duš v vicah. V svojem neskončnem usmiljenji jih tolaži in jih okrepčaj zmočjo svoje drage kervi, ter jih vzemi v sveto nebo, da bodo gledale tvoje naj svetejše obličje, po katerem toliko hrepené.

Preljuba Mati moja, Marija! Ti vse premoreš pri

svojem Božjem Sinu; tebi sem svoje nadloge že tolikrat potožil; o povej zdaj svojemu ljubemu Sinu, kaj mi je treba. In to naj mi vse dodeli; saj tebi nič odreči ne more. Vselej si uslišana; tudi zdaj boš, ako le prosiš za me. O Mati moja, prosi, prosi za-me.

Jagnje Božje in mašnikovo
obhajilo.

Marija. Poslušaj me, dete, kaj ti porečem. Glej! moj Božji Sin je za-te na lesu sv. križa umerl, te večnega pogubljenja odre-

šil: in ravno tisto kervavo daritev je zdaj na altarji nekervavo ponovil. To se pa godí le za to, da bi se ti vdeležil tega odrešenja, da bi se nasitil z njegovim mesom in z njegovo kervijo, da bi se z njim zedinil in po njem tudi z njegovim nebeškim Očetom. Kar je ločil nesrečni greh, to on hoče zopet zediniti. On te hoče ne le vzdigniti, ampak tudi na-se potegniti, na svoje serce položiti in s teboj se skleniti, da zamoreš reči s sv. Pavlom: „Živim, toda ne jaz, živi

pa v meni Kristus“. (Gal. 2, 20.) On sam je rekel: „Kdor jé moje meso, in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem“. (Jan. 6, 57.) Kakor so Judje v tempeljnu velikonočno jagnje darovali, in potem zavžili, tako se hoče Kristus, pravo Jagnje Božje, ne le darovati za-te, ampak ti hoče tudi v jed in pijačo biti. On se ti hoče z vsim svojim zasluženjem dati; s teboj hoče sveto večerjo obhajati. O kolika gnada! kako pač se moraš veseliti, s kako serčnim

hrepenenjem se tej angeljski mizi bližati. Glej! tvoj kralj pride in pri tebi hoče prenočiti, pri tebi na večno biti. O pripravi mu svoje serce, ozaljšaj ga z lepimi cvetlicami, s svetimi čednostmi in pojdi mu naproti z gorečo ljubeznijo in resnično ponižnostjo!

Če pa nisi tako srečen, da bi v resnici k svetemu obhajilu pristopil, obudi saj serčne želje, njega prejeti v svoje poterto in skesano serce. Zedini se z mašnikom in bližaj se v duhu altarju in obhajaj

po duhovno sveto večerjo
Božje ljubezni.

Molitev.

O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ! o Jezus! kaj je vendar človek, da mu toliko usmiljenje skazuješ, da ga celo obišješ! Ni bilo zadosti tvoji ljubezni, da si umerl za me; s svojim telesom in s svojo kervjo me še nasititi hočeš, mojo dušo obiskati, z gnadami jo obogatiti želiš. Pa, oh! kako se bom prederznil, pristopiti k tvoji sveti mizi? kako smem za-

vžiti tvoje sveto meso in tvojo sveto kri? Ne vidim nad seboj družega, kot nečistost, hudobije in pregrehe. In kaj še le tvoje naj čistejši oko vse vidi nad menoj! Ako angelji svoje obličje zakrivajo pred tvojim veličastvom, in si ne upajo pogledati tvoje nebeške lepote, kako se smem jaz predrzniti, prejeti v svoje serce Gospoda vsih trum nebeških? O zares nezmerena, neskončna je dobrota tvoja, da se ponižaš k nam. „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in

ste obteženi, in jaz vas bom poživil“. (Mat. 11, 28.) Tako me vabi tvoja ljubezen, tvoja dobrota. In tvoja vsegamogočnost me zares očistiti zamore z eno samo besedo. O reci toraj, o ljubeznjivi Jezus! eno besedo, in moja duša bo ozdravljena, bo čista. S sveto Magdaleno se veržem k tvojim nogam, ter očitno spoznam, da sem grešen človek. Verujem, da si ti moj Bog, moj Zveličar, moj Odrešenik. Le v tebi in po tebi upam rešenje, zveličanje svoje duše. Ljubim te! oh,

tako bi te ljubil, kakor sem dolžan te ljubiti, kakor zaslužiš ljubljjen biti. — O Jezus! moje serce po tebi hrepeni; potegni me na-se; zedini me seboj, da reči zamorem: Jezus je moj in jaz sem njegov.

O Marija, ljuba Mati moja! Mati čiste ljubezni! daj mi nekoliko svoje ljubezni; pomagaj mi, da bom vreden, zediniti se s tvojim Božjim Sinom, da bom z njim zedinjen, kakor si ti bila in si še zdaj v nebesih na vekomaj. Amen.

Po mašnikovem obhajilu.

Marija. Dete moje! naj svetejši daritev se koncu bliža. Moj Sin, tvoj Zveličar, te je hotel očistiti, posvetiti, se s teboj zediniti. Po svoji daritvi ti je neizrečeno velike gnade dodelil. O, glej, da bodo obilen sad v tebi obrodile. Premisli, da moraš biti vedno čistejši, v čednostih vedno bogatejši, da moraš v pravici in svetosti rasti in poslednjič v ljubezni se z Bogom zediniti. Zakaj ta je namen tvoj: večno

zveličanje. Za to si ti tudi prosil pri tej sveti daritvi, in moj Sin ti je gnado zaslužil in ti jo delí. Začni toraj serčno. Preden zapustiš hišo Božjo, stori terden sklep, danes in nikoli več nobenega greha ne storiti, temuč posnemaj zgled mojega Sina, njegovo krotkost, ponižnost, pokoršino, njegovo čistost, usmiljenje, ljubezen in gorečnost za Božjo čast. Ponižno ga prosi njegovega blagoslova in kliči ga še enkrat na pomoč.

Molitev.

O moj Bog in Gospod!
moj Zveličar in moj Odre-
šenik! kdo mi da besede,
da te zahvalim za gnado,
da smem biti pri tvoji naj
svetejši daritvi, da smem
svoje pregrehe tu pred te-
boj objokovati in se s te-
boj v duhu skleniti! Ve-
like reči si mi storil, ti, ki
si mogočen in svet. Svoje
življenje sem ti dolžan,
in tvoje je vse, kar sem in
imam. Vnovič se ti vsega
darujem, ter ti terdno ob-
ljubim, na tanko spolno-
vati vse svoje dolžnosti v

povikšanje tvoje časti; in tvoje svete čednosti hočem posnemati v zveličanje svoje duše. O blagoslovi moj terdni sklep in podpiraj mojo slabost! Saj brez tebe ne morem nič dobrega storiti, s tvojo gnado pa premorem vse. Ne zapusti me, o Gospod! da ne bo zgubljeno tvoje včlovečenje, britko terpljenje in vse tvoje zasluženje za mojo ubogo dušo.

In ti, moja ljuba Mati Marija! pod tvoje varstvo pribežim, v tvoje varstvo se zročim, k tebi zdihujem

ter te lepo prosim, ne jen-
jaj nikoli moje uboge duše
priporočati svojemu Bož-
jemu Sinu. Ti si Mati mo-
ja, jaz pa tvoje dete; svo-
jega deteta pa ne boš za-
pustila. Tudi hočem tvoj
zvesti otrok biti in vedno
ostati. V vsaki nevarnosti,
v sleherni britkosti in te-
žavi hočem k tebi klicati,
k tebi svoj glas zagnati;
in to tako dolgo, da bom
enkrat s teboj zedinjen
tam v nebesih gledal tvo-
jega Božjega Sina, mojega
Gospoda Jezusa Kristusa
in ga častil in hvalil s

teboj vred na vekomaj.
Amen.

O Marija, varuj me, o
Marija, vodi me po pravi
poti v sveti raj! Amen.

Marija, naša Mati.

Marija, Mati Božja, je tudi
naša Mati. — Bog nas je od
vekomaj ljubil, zato nas ni po-
gubil, akoravno smo pogubljenja
vredni bili zavoljo nesrečnega
greha, ki so ga naši prvi starši
v raji storili. Bog nas je ljubil,
za to nas je v zakramentu sv.
kersta opral vsega greha. Pa to
njegovi neskončni ljubezni še ni
bilo zadosti; on nas je tudi

oblekel z lepim oblačilom — s svojo gnado; in ta nas je posvetila, v Božjih očeh lepe storila, takó lepe, da smo zavoljo te gnade postali Bogu dopadljivi, da nas je sprejel za svoje otroke. Tako smo postali otroci Božji. Ako smo pa otroci Božji, smo pa tudi bratje Jezusa Kristusa, Sinu Božjega. Zato piše sveti Pavel: „da je on pervorojeni med mnogimi brati.“ (Rim. 8, 29.) In Jezus sam pravi: „Kdorkoli stori voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, moja sestra.“ (Mat. 12, 50.)

Ker smo pa otroci Božji, bratje in sestre Jezusa Kristusa, smo

pa tudi otroci Marijini. Marija je Mati Jezusova, mi pa Jezusovi bratje in njegove sestre, tako je Marija tudi naša Mati. Sv. Anzelm pravi: „Mati mojega Boga je tudi moja Mati.“ Sveti Avguštin jo imenuje: Mati vernih kristjanov.“ Sv. Ambrož: „Mati izvoljenih.“ In Jezus sam nam je Marijo izročil v Mater. Na križu viseč, je rekel svojemu ljubemu učencu sv. Janezu: „Glej, tvoja Mati!“ in Mariji je rekel: „Glej, tvoj sin!“ Mi vsi pa smo Jezusovi učenci, toraj je tudi nam, ne le sv. Janezu rekel: „Glej, tvoja Mati!“ — O zares trikrat sre-

čni, ki imamo Marijo za svojo Mater!

Pa tudi Marija nas ljubi kot svoje otroke. Dobro vé, koliko je Jezus, njen Božji Sin, za nas terpel. Dobro vé, koliko je vredna naša duša. Dobro vé, kako neskončno nas ljubi nebeški Oče. Zato nas pa tudi ona ljubi. In kakor vsaka mati gotovo nekako notranje veselje občuti, ko ji njeno dete zakliče „mami“, tako rada gotovo sliši tudi Marija, če jo kličemo „Mater svojo.“ O zato pa ljubimo tudi mi Marijo.

Pa še nekaj. Dete, ki je razžalilo svojega Očeta, pa se boji stopiti pred njega, priteče k svoji

materi, zavija se v njeno obleko, prosi s solzami, da bi mati prosila pri očetu zanj. Oh, tudi mi smo razžalili svojega dobrega Očeta v nebesih; razžalili s svojimi grehi. Kako se bomo upali stopiti pred njegovo sveto obličje? — Enako nepokornemu detetu se zatecimo tudi mi k svoji Materi Mariji; prosimo jo, da ona prosi za nas; in popred bomo uslišani. O, kolikim je ona že gnado sprosila! Sveti Bernard pravi, da se še nikoli ni slišalo, da bi bila Marija koga zapustila, kateri se je s pravim zaupanjem obernal do nje. „Že ime „Marija“ je ključ nebeških vrat onim, ki

ga pobožno izrekujejo“, pravi sv. Efrem. In sveti Anzelm piše: „Zakaj smo pred uslišani, če Marijo kličemo na pomoč?“ In on pravi: „To se ne zgodi zato, kakor da bi bila Marija veči in mogočniji, kakor njen Božji Sin; zakaj ona je le po njem mogočna. To se tako-le zgodi: Njen Sin je sodnik vseh ljudi, ki vsegaveden vé vse naše dobre in slabe dela. Če kličemo njega, nas zavoljo naših hudobij ne usliši, kar dela po sveti pravici. Ko pa kličemo njegovo Mater, da ona za nas prosi, bomo uslišani. Če tudi mi uslišani biti ne zaslužimo, pa Mati njegova za-

služi, in on ji nobene prošnje ne odreče“.

Častimo in ljubimo toraj Marijo, svojo Mater, in bolj gotovo in ložej bomo zveličani. Skozi Marijino serce je naj lepši, naj gotovši pot do Jezusovega serca. Kdor Marijo prav časti in jo posnema, blagor mu, ker zveličan bo.

Izročilo Mariji, Materi Božji.

O preblažena Devica Marija!
o preljuba moja mati! vzemi me
med število svojih služabnikov,
ki si me pod križem vzela za svojega otroka. Pokaži mi, da si mi Mati, in sicer s tem, da me s pravim spoštovanjem do tebe navdaš.

O mogočna Devica! ki si kači glavo sterla, steri tudi vse moje hudo poželenje, in raztergaj verige mojih pregreh, ktere me vedno oklepajo. O Devica modra! ki deliš nebeške zaklade, sprosi in dodeli mi tiste gnade, ktere ti, o Mati moja, meni potrebne spoznaš. Sprosi mi živo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezen. Sprosi mi dar zmernosti, dar čistosti, dar ponižnosti, zaničevanje vsega posvetnega in vnemo za tvojo čast. O Mati mila! varuj me, zakrij me v svoj materni plajšč pred zalezovanjem hudobnega duha, da nikdar nezvest ne bom tvojemu Božjemu Sinu, da bom

pred tvojim varstvom gotovo prišel k njemu v sv. nebesa, da ga bom tam s teboj vekomaj hvalil in častil. Amen.

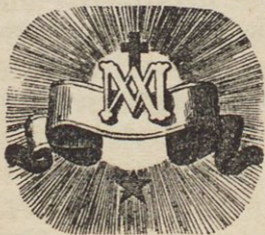
O Marija, varuj me! o Marija, vodi me po pravi poti v sveti raj! Amen.

Molitev sv. Bernarda za spreobrnjenje grešnikov.

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, kterikoli je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical in se tvoji prošnji priporočal. S tem zaupanjem navdihnjen, k tebi, o devic Devica, k tebi, o

o Mati! pritečem, k tebi pridem,
 pred teboj jaz grešnik zdihovaje
 stojim; ne zaverzi, o Mati Be-
 sede (Jezusa Kristusa) moje be-
 sede, temuč milostljivo me sliši
 in usliši. Amen.

(300 dni odpustka za vselej; kdor je
 vsaki dan moli, zádobi v mescu enkrat
 popolnoma odpustek, če po sprejemi
 sv. zakramentov navadne molitve za
 odpustke opravi)

Druga sveta maša.

Pristop.

V imenu † Očeta in † Sina in sv. Duha. Amen.

Pred tvojim svetim altarjem, o veličastvo Božje, ležim na svojih kolenih, da bom z dolžnim spoštovanjem pri daritvi svete maše, kjer se obhaja v spomin prebritke smerti Jezusove na križu. Molimo te,

o Bog, in te zahvalimo za veliko ljubezen, s katero si svojega Božjega Sina dal, da je nas grešnike večnega pogubljenja rešil. O dobrotljivi Bog, ti ne jenjaš, ter nas še zmirom z dobrotami osiplješ; mi pa, tvoje nehvaležne stvari, tudi ne jenjamo, ter te vsak dan z novimi grehi žalimo. Oh, jaz spoznam svoj dolg, in te prosim, bodi milostljiv meni grešniku! O Bog, s tvojo pomočjo hočem zdaj pri tej sveti maši premišljovati svete skrivnosti britkega terpljenja Jezusa

Kristusa, in zaupljivo se hočem ozirati na Jezusa, ki bo zdaj na altarji tebi nekervavo daroval. Nebeški Oče, sprejmi ta presveti dar v zahvalo za vse dobre, ki si mi ves čas mojega življenja že skazal. Sprejmi ga pa tudi v zadoštenje za vse moje grehe. In tudi še sprejmi ta predragi dar kot prosivni dar za pomoč v vseh mojih potrebah, zlasti še v moji zadnji silni potrebi, ko bom v smertnem boji na tvojo pomoč klical. O bogati in radodarni Bog, prosim te

sreče, zveličanja in blagoslova vsem mojim znancem in vsem, kateri za me molijo, in kateri so se moji nevredni molitvi priporočili. Naj se, o Gospod, te skrivnostne molitve vdeležijo tudi duše pokojnih, da po zasluženju Jezusa Kristusa hudih terpljenj rešene, gledajo tvoje Božje obličje.

Sveta Marija, Mati Božja, sprosi mi to milost, da pobožno premišlujem terpljenje tvojega Božjega Sina in se njegovega zasluženja vdeležim, po ravno

tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prošnja k Jezusu.

O Božji Zveličar, ljubi moj Jezus, zahvalim te za tisto neskončno veliko ljubezen, ktera te je z nebes na zemljo potegnila, da si nas vboge grešnike s svojo smertjo večnega pogubljenja odrešil. O, in kako nas vendar ljubiš, da zopet zdaj na posvečevavne mašnikove besede z dušo in s telesom, s Kervijo in Mesom, kakor Bog in človek, prideš k nam, da bi prejel

naše molitve, naše želje in prošnje. O poslušaj toraj tudi moje zdihtovanje, in naj ti moja molitev dopade. O Sin Božji, zahvalim te za tvoje terpljenje na oljski gori; takrat že si videl in čutil prebritko smrt na križu, ktero si prestati hotel, da si razžaljenemu Bogu za nas zadostil.

O Božji srednik, kako grenak kelih si hotel izpiti zavoljo naših grehov! V preobilni britkosti je bila tvoja duša vžaljena; na svoje kolena si padel, k zemlji si svoj obraz nagnil

in priserčno si molil. Ko mašnik priklonjen moli pred tvojim altarjem, me opomni na tisto trpečo noč, ko si ti s kervavim potom oblit trikrat molil k svojemu nebeškemu Očetu. — O preljubeznjivi Jezus! daruj zdaj svojemu nebeškemu Očetu za me svoje takratno britkost in težavo in svoj kervav pot, da v svojih britkostih in nadlogah, v križih in težavah stanovitno v Boga zaupam, in da, kedarkoli bom prosil, naj mi Bog kelih terpljenja odvzame, po tvo-

jem zgledu v popolni vdanosti rečem: „Oče nebeški, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!“

O nebeški Oče, s ponižnim češenjem ti darujem tiste prebritke ure, ko je tvoj edinorojeni Sin na oljski gori molil in se s smertjo vojskoval. O moj Bog, po svetosti te nerazumljivo velike skrivnosti te prosim, dodeli mi moč in tolažbo v mojem terpljenji, da ne bom maloserčen, temuč da spoznam, da sem s svojimi grehi še veliko večji kaznen zaslužil.

O Gospod! prosim te, tukaj me tepi, da mi le tam v večnosti prizaneseš. Amen.

Darovanje.

O večni Oče, sklenemo se s tisto nezmerno ljubeznijo, s katero je Jezus Kristus svoje britko trpljenje v naše zveličanje tebi daroval, in ti darujemo z mašnikom, kakor tvoj veliki očak Melhizedek, kruh in vino. Ozri se dopadljivo na ta dar, kateri bo spremenjen v presveto Telo in Kristus Jezusa Kristusa po skrivnostnih besedah, ktere bo

tvoj mašnik čeznj izrekel.
 Naj bo ta dar meni in vsem
 tukaj zbranim v večno zve-
 ličanje, po Jezusu Kri-
 stusu, Gospodu našem.
 Amen.

O Jezus, kako veliko je
 tvoje usmiljenje; s svojo
 Kervijo si postavil zavezo,
 po kateri mi Boga svojega
 Očeta imenujemo. O da bi
 pač vsi ljudje to dobroto
 spoznali in te čez vse lju-
 bili; ker po tvoji smerti
 smemo vselej k Bogu; po
 tebi lahko prosimo in pri-
 čakujemo od Boga vse, kar
 je v prid naši duši. In vse

to tudi zadobimo, ako le, o Jezus, v tvojem Imenu prosimo.

O usmiljeni Bog, prosim te toraj v presvetem Imenu Jezusovem, daj mi spokorno srce, da v britkosti svoje duše objokujem dneve, v katerih sem grešil in tebe razžalil.

O Božji Zveličar Jezus, po svojih grehah sem Judež in sem te izdal. Presveti Jezus, moje skrivne pregrehe so te očitno zaničevale, so te zaničljivo za uho bile in so tvoje Božje obličje zapljevale. — Prečisti

Jezus, moja mehkužnost te je slekla, oblačil oropala, s šibami raztepla, in neusmiljeno ranila. — Moja prevzetnost in moj napuh sta tebi, o preponižni Jezus! trnjevo krono na tvojo presveto glavo pritisnila. Moja predrzna sodba mojega bližnjega je tebi, o presveti Jezus, s sramotnim plajšem ogernila, ti je zaničljivi terst v roke podala ter te zaslepljenemu ljudstvu v križanje izdala.

O moj Bog, kako dalječ sem zabredel, da sem grehu živel, tvojo milost in tvojo

ljubezen pa zaverigel. Pa ti nočeš smrti grešnikove, ampak, da se spokori in živi. Zato ga z očetovsko ljubeznijo kličeš, naj se spokori. Tudi mene k pokori kličeš; zato se vernem ves skesan k tebi nazaj ter te prosim, obrni svoje Božje obličje v me, kakor si se ozerl na Petra, in dodeli tudi meni spokorne solzé, da milost in odpušnje pri tebi dobim. Amen.

S v e t o.

O usmiljeni Bog, molimo te v Jezusu, tvojem Sinu, ki

je za nas težki križ nesel. Spomni se vendar, o preljubeznjivi Oče! kako neusmiljeno je bil zdelan tvoj Sin, Odrešenik sveta, ko je na križu visel. Jezus, nedolžnost sama, je tri dolge ure na križu viseč Kri prelival. Njegovo Serce je močno bilo, in njegova presveta Kri je tekla iz prebodenih rok in nog. In ta vsega češenja vredna skrivnost se bo zdaj na altarji slovesno ponovila. Sin Božji pride z nebes doli, in molili ga bomo v podobi kruha, ravno tistega Je-

zusa Kristusa, ki je nekdanj na križu umerl za nas. Angelji in arhangelji, sedeži in gospostva, Kerubini in Serafini ležijo na svojih obrazih pred njim. Vsa nebesa molijo v teh podobah svojega Boga. O moj Jezus, obudi v moji duši sveto grozo, ktera naj me z gorečo pobožnostjo napolni. O Gospod, naj pri tej sveti skrivnosti nič druzega ne mislim, kakor le na te; naj moje oči nič druzega ne vidijo, kakor tebe; naj moje serce nič druzega ne ljubi, kakor le tebe; in moj jezik

naj družega ne govori, kakor le: Svet, svet, svet je, ki pride v Gospodovem Imenu.

Med povzdigovanjem.

O moj, zavoljo našega odrešenja na križu raspeti Jezus, usmili se me! O moj Jezus, zavoljo našega odrešenja z žebli preboden, usmili se me! O moj Jezus, zavoljo našega odrešenja na križu umorjen, usmili se me!

O presveta Kri mojega Odrešenika, operi me mojih grehov! o mogočna Kri,

očisti me mojih hudobij!
**O milostljiva Kri, dodeli
 mi milost in usmiljenje!**

Po povzdigovanji.

**Večni Bog, vsegamogočni
 Oče! tu na altarji leži zdaj
 prečisto Jagnje Božje, ve-
 liki dar na Golgati. Molimo
 te v tem Jezusu Kristusu,
 Gospodu našem. Svojo mo-
 litev in svoje češenje zedi-
 nimo s trumo angeljov in
 zveličanih duhov, ki zdaj
 obdajajo ta altar. Z njimi
 kličemo: Svet, svet, svet si
 ti naš Bog; češeno in hva-
 ljeno naj bo tvoje sv. Ime!**

O moj Bog, da bi te s serafinsko ljubeznijo ljubiti mogel; pa jaz uboga stvar nisem družega, kakor nesrečen greh. Zato kličem na tvoje usmiljenje, da očistiš moje serce. Odslej hočem tebe, svojega Boga, čez vse ljubiti; po zgledu Jezusovem hočem tudi svoje sovražnike ljubiti. Moje oči naj bodo vedno obrnjene na mojega Odrešenika, ki je umirajoč s križa govoril: „Oče, odpusti jim!“

O moj Jezus, v duhu hočem stati pred tvojim križem, in obžalovati hočem

svoje grehe, zavoljo katerih si ti tako britko smert storil. — O Sin Božji, o Sin prečiste Device Marije, opomnim te na prebritko sočutje svojega otroškega Serca, ko si vidil svojo jokajočo Mater pred svojim križem in si jo svetemu Janezu izročil.

O Božji Zveličar, ti si tu na altarji ravno tisti Bog in človek, ki si nekdej umerl zraven križaniga razbojnika, kterege si umirajoč še pomilostil. O prosim te, naj slišim tudi jaz svojo smertno uro tolaživ-

ne besede tvoje: „Še danes boš z menoj v raji.“ O moj usmiljeni Jezus, kje naj jaz ubogi grešnik raji bivam, kakor pod tvojim svetim križem? O še takrat, ko se mi bo zdelo, da nebeški Oče ne sliši moje prošnje, ko bi mislil, da nebesa so zaperte mojemu zdihovanju, se bom spominjal, da si ti na križu zaklical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ V Božjo voljo se bom vdal, pa zaupljivo in stanovitno bom le še zdihoval, da mi Bog v svo-

jem usmiljenji mojo britkost odvzame.

Preljubeznjivi Jezus, prebritko mi je, ko te v prestrašnem terpljenji na križu visečega klicati slišim: „Žejin sem!“ in so ti želča z jesihom ponudili. Oh, spoznam, da si ti to grenko pijačo pokusil zato, da si za mojo požrešnost in nezmernost zadostil. O usmiljeni Bog, dodeli mi milost, da premagam vse meseno poželenje, in da svoje dolžnosti na tanko spolnujem, da enkrat svojo smertno uro, z Jezusom na

križu, potolažen reči zamorem: „Dopolnjeno je!“

O nebeški Oče, Jezus Kristus je dopolnil vse, kar je bilo v moje odrešenje potrebnega. Dodeli mi, da njegova presveta Kri za mojo dušo zgubljena ne bo; to te prosim po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri svetem obhajilu.

O moj Jezus spominjamo se tvojih zadnjih besed, ko si z velikim glasom zavpil: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ Z velikim gla-

som si izdihnili svojo dušo, da so vsi pričujoči lahko spoznali, da si prostovoljno umerli.

O Jezus, čudna je bila tvoja smert. Veliko zbranega ljudstva je bilo presunjenega. Mnogi so terkali na svoje persi in so glasno pričali: „Resnično, ta je bil Sin Božji!“

O Jezus, tudi jaz terkam na svoje persi in spoznam, da si res Sin Božji. Prosim te, bodi mi milostljiv in odpusti mi vse moje grehe. Spominjamo se tudi, kako si bil s križa snet, in v grob

položen. O da bi bil vreden
 in bi smel zdaj prejeti tvoje
 presveto Telo. Ker pa te
 sreče nisem vreden, pridi,
 o Jezus, prosim te, saj v
 duhu v moje serce. In ko
 boš enkrat, konec mojega
 življenja, v presvetem Za-
 kramentu, kot popotnica
 v neznano večnost, k meni
 prišel, takrat, o Jezus, po-
 sveti ti sam mojo dušo v
 svoje presrečno in večno
 posestvo. In ko bom, o moj
 križani Jezus! tvojo podo-
 bo na svoje umirajoče ust-
 nice slednjikrat pritisnil,
 takrat vlij v moje serce ne-

beško tolažbo, da z zaupanjem na Božjo milost reči zamorem: „Oče v tvoje roke izročim svojo dušo. Amen.

Sveta Marija, preblažena Devica, ti si z britkostnim Sercem stala pod križem, in meč hudih bolečin je prebodil tvojo dušo. O terpeča Mati, če je tudi še tako velika bila takrat tvoja bolečina, vendar ni omahovala tvoja vera na Boga in njegove večne sklepe. O prosi za me, da tudi jaz nikdar ne omahujem v veri na Boga in na njegovo moдро previdnost; tudi ta-

krat ne, ako bi se mi zdelo, da me bodo britkosti in križi podsuli. O žalostna in zapušena Mati, koliko britkost je občutilo tvoje Serce, ko je bilo Jezusovo presveto Telo s sulico prebodeno, in je Kri in voda iz velike rane tekla! O kako silno je prebodel meč bolečin tvoje ljubeče Serce, ko so ti mertvo Telo tvojega Božjega Sina na tvoje naročje položili! O kako obilno so tekle tvoje solze pri pogledu tolikih ran! O kako je tvoje materno Serce bilo užaljeno,

ko so njegovo Božje Telo v grob djali, in si ti, zapušena vdova, z jokajočimi prijatli svojega Sina v Jeruzalem nazaj šla! —

O žalostna Mati! zavoljo vseh teh bolečin te prosim, sprosi mi pri Bogu milost resničnega spokorjenja, da Jezusova Božja Kri za mojo dušo zgubljena ne bo. O Marija, pribežališe grešnikov, bodi mi moja smertno uro moja pomočnica. Oberni svoje usmiljene oči na mojo ubogo dušo, ko se bo iz telesa ločila, in bodi mi srednica pri svojem Si-

nu. Bodi moja priprošnica pri njem, da me milostljivo sodi in mojo dušo v nebesa vzame. To mi sprosi, o preljubeznjiva Mati! po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pri blagoslovu.

O presveta Trojica, blagoslovi nas vse tukaj zbrane. Blagoslovi nas s svetim križem, na katerem je Jezus Kristus umerl. Blagoslovi nas v Imenu Očeta, in Sina, in svetega Duha. Amen.

O moj Bog, hvala ti bodi za veliko milost, katero si

mi dal, da sem bil pri tej presveti daritvi. O kako tolaživno je za-me, da jaz grešnik s svojim Bogom se pogovarjati smem! To milost smo mi grešniki po trpljenji in po smerti Jezusa Kristusa dobili; in po njem imamo tudi upanje večnega zveličanja. O dobrotljivi Bog, dodeli mi to milost, da pri slehernem pogledu na križanega Jezusa se spomnim, da je on moj Zveličar, da mi je zadal odpuščenje grehov in mi je zastava mojega odrešenja.

O moj Bog, kako in kje bi imel Jezusa bližej, kakor tukej na altarji pri sveti maši? Zato se ti zahvalim za to milost, ter te le še prosim, naj bo ta presveta daritev v zveličanje moji duši. Razlij blagoslov te visoke daritve tudi nad moje znance, ktere tvoji milosti in tvoji očetovski ljubezni izročim. In, o preljubi moj Bog! ko se bodo moje oči enkrat v smerti zaperle, naj bo moj zadnji pogled na Jezusa, v čigar serčno rano želim svojo dušo izročiti. To mi dodeli,

o ljubi Bog in Oče, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveta pokora.

Nauk.

Marija. Jaz sem mati čiste ljubezni, zato pa najbolj ljubim čiste, nedolžne duše. Kakor pa se lepo belo oblačilo kaj lahko omadežva, ravno tako lahko se tudi nedolžnost tvoje duše omadežva. Glej, ljubo moje dete! tvoja volja je, kakor te že skušnja uči, le bolj k hudemu nagnjena, že za-

voljo izvirnega greha. Kako hitro, kako lahko tako omadežvaš svojo ubogo dušo. Da bo pa belo oblačilo, ako se umaže, zopet belo, ga moraš oprati. Tako je tudi z dušo tvojo. Ako jo ne boš večkrat v zakramentu svete pokore opral, bo težko lepa v očeh Božjih. Grehi, ko bi tudi smertni ne bili, ji bodo lepoto zmanjšali; zato že je potrebno, da večkrat pristopiš k zakramentu sv. pokore. Drugič pa tudi, ako boš malokdaj zajemal iz studencev gnad, boš vedno slabši, tvoje hudo nagnjenje bo vedno hujši, in grozno v veliki nevarnosti si, da bi v velike pregrehe ne zabredel.

Ko toraj, ljubo dete moje! čas pride, nikar ne poslušaj sata, ako te skuša, da nimaš velikih grehov; nikar ne poslušaj sveta, ako bi se norčeval iz tvoje pobožnosti, pa tudi se ne daj preslepiti, da nimaš časa ali da ti delo ne pripusti. Večkrat si moraš oblačilo oprati, da smeš med svet stopiti. Pa tudi večkrat v letu moraš svojo dušo oprati, ako hočeš med mojimi otroci biti.

Če si pa tako nesrečen, da si smertno grešil, oh! potem je tvoja nesreča zares neskončno velika. Pač bi bilo bolje, da bi bil popred umerl. Nič ne odlašaj, nič ne čakaj, hitro pojdi nazaj k svojemu

Bogu; saj veš, če v smertnem grehu umerješ, boš vekomaj zaveržen. Mogoče pa je, da te Bog pokliče še danes ali še nocojšno noč.

Dobro pa moraš vedeti, da je k zakramentu sv. pokore potreba, da na tanjko svojo vest izprašaš, vse svoje storjene grehe serčno obžaluješ, terdno skleneš, jih nikdar več ne storiti; potem še le se jih čisto obtoži in, kolikor ti je mogoče, za nje zadostuj.

Izpraševanje vesti.

B o ž j e z a p o v e d i :

1. Ali verujem vse resnice, ktere me duhovni učé? — Se kaj rad učim keršanskega nauka?

v šoli, doma, v cerkvi? — Imam kako prazno vero ali vražo? — Če mi kaj nagaja, ali če mi ni kaj po moji volji, ali sem nevoljen, ali godernjam? — Molim zjutraj, opoldne in zvečer? pred jedjo in po jedi? —

2. Sem imena: Jezus, Marija, zakrament v norčevanji, v jezi imenoval? — Sem se norčeval iz svetih reči? — Sem klel, se rotil, pridušal? —

3. Sem praznoval in posvečeval nedelje in praznike? — Sem bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih pri službi Božji? — Sem se smejal, govoril, tepel v cerkvi? — Sem kaj več molil

take dni? — Sem kaj svetega bral? — Nevednega kaj podučil? — Bolnika obiskal? — Sem kako hlapčevske delo opravljal? in sicer kakšno? —

4. Sem vselej spoštoval, častil, ubogal stariše, učenike in svoje domače? — Sem molil za nje? — Jim rad postrežem? pomagam? — Sem jih morda gerdo ogovarjal? — Jih zasmehoval, zaničeval z gerdimi priimki, z oponašanjem? — Sem se jim odgovarjal ali jih klel? —

5. Sem miren z brati, sestrami, šolarji in drugimi ljudmi? — Sem se s kom kregal? — koga zmerjal? — ali pretepal? — Sem

koga pohujšal z gerdim djanjem ali govorjenjem? — Sem preveč jedel ali pil? — Sem se v smertno nevarnost podajal? —

6. Sem kaj gerdega mislil, želel, govoril, pel, gledal, storil? — Sem gerde reči rad poslušal, drugim pravil? — Sem kterega zapeljal v gerde reči? —

7. Sem komu kaj vzel? — Sem škodo delal na paši, na polji, po vertéh? — Sem storjeno škodo na druge zvrčal? — Sem najdeno dal nazaj? —

8. Sem kterikrat po krivem pričal? — Sem lagal? — Sem od bližnjega kaj hudega govoril?

— Sem pregrehe dalje pravil, raznašal? —

9. 10. Sem kaj hudega mislil ali želel? — Sem take hude misli rad imel? Sem jih bil vesel? — Sem bil komu nevošljiv? — Sem komu kaj slabega želel, privošil? Sem bil vesel, ko je komu kaj slabega se zgodilo? —

Premisli tudi: Cerkvene zapovedi.

Si li kaj pritergam ob postnih dneh? — Sem meso jedel ob petkih in drugih prepovedanih dneh? —

Sem len v prejemanji sv. zakramentov? — Sem skerbno se pripravljajal za spoved? ali le po-

verhu? — Sem kterikrat popred ali pri zadnji spovedi kak greh zamolčal? — Se kaj poboljšam po spovedi? — Sem pokoro opravil? — Sem o postu ali v adventu rajal, ali kake vpijoče norčije vganjal? — Sem pokoren duhovnom? —

Tako premisli še: Poglavitne grehe, grehe zoper svet. Duha, vnebovpijoče in ptuje grehe. Pomisli tudi, če si dolžnosti svojega stanu zvesto opravljal.

Potem premisli, kolikokrat si ta ali uni greh storil? — iz kakšnega namena? — v kakšnih okoljstvih? — ktere hude nasledke je greh imel? — kaj je zamuda

dolžnost škodovala? — ktero je poglavitno hudo nagnjenje? —

Molitev pred spovedjo.

Kje bom dobil solzé, da objokujem noč in dan svoje hudobije? Kolikrat o moj preljubeznjivi Jezus! sem te razžalil s svojimi grehi? Glej, kakor Magdalena se veržem k tvojim nogam; s presunjenim srcem jih objamem in poljubim, ter bitko zdihujem: Usmili se me! Odpusti mi, o Gospod! odpusti. Oh, ko bi mogel s solzami izmiti vse svoje pregrehe, kakor nek-

daj Magdalena pri tvojih nogah! O Jezus! nadomesti moje pomanjkljive solzé s svojo presveto kervijo, ki je tako obilno tekla za me na lesu sv. križa. Tvojih nog se oklenem in spustiti jih nočem, dokler me ne blagosloviš, dokler ne slišim iz tvojih ust tolažljivih besedi: „Odpušeni so ti tvoji grehi“. (Mat. 9, 2.)

O Marija! moja preusmiljena Mati! prosi za me! Res nisem vreden tvoj otrok imenovan biti, ker žalil, oh! strašno sem žalil tvojega nebeškega Sina, pa

tudi tebe. Oh! žal mi je, iz serca mi je žal. Oh! pelji me ti k Jezusu, prosi ti za me: naj mi še zdaj odpusti, naj se še usmili mene, ubozega grešnika! Oh! kam čem iti, kam se podati, ako me ti zaveržeš? Pa ne, ti me ne boš zaverгла, saj si Mati moja! podaj mi roko, da vstanem; pomagaj mi, da milost najdem pri Jezusu; sprejmi me v svoje varstvo in reči le eno besedo svojemu Jezusu in milostljiv mi bo. O Marija, sliši me! O Marija, usliši me!

Obžalovanje ali kes.

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem s tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta svoj sklep! Prosim te po ne-

skončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amen.

(Ne gnjeti se pri spovednici. Stopi v versto; vêdi se mirno in spodobno. Ponižno, s potertim srcem, s pobitim obrazom premišljuj peklenški ogenj, ki si ga z grehi zaslužil; premišljuj britko terpljenje Jezusa Kristusa. Poklekni k spovednici, in ko prideš na vrsto, reci:)

Prosim, duhovni oče, za sveti blagoslov, da bi se svojih grehov prav in čisto izpovedal. (Prekrižaj se in moli očitno spoved.)

Jaz, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogoč-

nemu, Mariji, Materi Božji, vsem ljubim svetnikom, in vam častitljivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (se pové, kdaj?) velikrat in obilno grešil z mislimi, z željami, z besedami in z djanjem; posebno se pa obtožim, da sem — (Zdaj svoje grehe povej. Spovej se, kakor da bi bila ta spoved zadnja. Spovej se, kakor da bi se Jezusu samemu spovedoval; Bog ne daj, kakega greha zamolčati, da ne storiš ropa Božjega.

Spoved se sklene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim ali ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

(Poslušaj zvesto spovednika, odgovori odkritoserčno na vprašanje; sprejmi opomine, kakor od Jezusa

samega. Zapomni si dobro naloženo pokoro; ako spovednik spozna, da nisi vreden odveze, bodi ponižen ter se ves podverzi njegovi sodbi, in pridi k spovedi, kadar ti bodo priti rekli.)

Molitev po spovedi.

O Gospod! naj ti bo dopadljiva ta moja spoved po zasluženji tvoje preblazene, vselej deviške Matere Marije in vsih tvojih svetnikov. Kar je pomanjkljivega pri obžalovanji ali pri spovedi, to, o Gospod! naj nadomesti tvoja dobrota, tvoja milost. In po tem tvojem usmiljenji naj

bodo zbrisani vsi moji grehi tudi tam v nebesih.

O Jezus! kako se ti hočem zahvaliti? Hvali moja duša Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime. Vse svoje žive dni bom Gospodu hvalo pel; zakaj usmiljen je in zavoljo njegovega usmiljenja nisem pogubljen. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa. O Jezus! hvala ti bodi! večna hvala! —

O Marija! ti se Jezusu za me zahvali; saj si mi tudi ti gnado, milost spro-

silá. O Mati moja! prosi za me, da bom zmiraj Jezusu zvest ostal! Amen.

Molitev k Materi Božji.

(Sv. Anzelma.)

Hvaljen bodi Gospod Bog, ki me je opral v kervi svojega Sina, in jena tvojo priprošnja, o Marija! raztergal vezi mojih grehov, ki so mi zdaj odpušeni! Zdaj smem v miru iti. Vsi ljubi svetniki naj s teboj, namesto mene, Boga neprenehoma časté in hvalijo zavoljo njegove dobrotljivosti in njegovega ne-

skončnega usmiljenja. Oh! ko bi mogel zdaj z opravljenjem svoje pokore Gospoda ravno tako neskončno častiti in veseliti, kakor sem ga s svojimi grehi onečastil in pa žalil. O presveta Devica! ki si tako neizrečeno dopadljiva v očeh Najvikšega, združi moje zadostenje z neskončno vrednim zadostenjem svojega Sina Jezusa Kristusa in pokaži ga s svojim obilnim zasluženjem očem Božje pravice. Sprosi mi gnado, da obrodim vreden sad pokore. Sveta Marija!

sprosi mi pri svojem Sinu dobrega duha in modrost svetnikov, da bo moje življenje po vsih postavah in zapovedih brez graje. Amen.

Sv. obhajilo.

Nauk.

(*Marija.*) Oh, ljubo moje dete! Poglej, kako dober ti je moj Sin, tvoj Zveličar Jezus Kristus! Odpustil ti je grehe, pozabil razžaljenje tvoje; vse madeže tvoje uboge duše je zbrisal, opral v zakramentu sv. pokore. Spet te je sprejel med svoje ljubljence. Pa

vse to še ni zadosti njegovi neskončni ljubezni do tebe. Glej! še kaj veliko večjega, veliko imenitnejšega ti hoče dati. Glej! s teboj se hoče skleniti. Samega sebe se ti hoče dati; o neskončna, nezapopadljiva je zares ljubezen njegova! — Kaj boš zdaj storilo, dete moje? —

Pomisli, če pridejo svatje k vam, ne pometeš samo hiše, temuč ozaljšaš jo, kolikor se da; lepo posnažiš klopi in steno, pregerneš mizo s čednim pertom in s tem kažeš, da spoštuješ svate. Oh, tebe pa hoče obiskati nebeški svat, Jezus Kristus sam. Ako si v zakramentu sv. pokore hišo svo-

jega serca lepo posnažil, jo moraš še ozaljšati z Bogu dopadljivimi cveticami, z lepimi čednostmi. Zato pregerni mizo svojega serca z novim pertom žive vere. Spomni se, kdo je On, ki ga hočeš prejeti! Kralj nebes in zemlje, ki se pa toliko poniža, da hoče k tebi priti; On celó želi, hrepeni po tebi. Zato se mu bližaj s ponižnim pa terdnim zaupanjem. Čez vse pa naj bo tvoje serce prenapolnjeno z gorečo ljubeznijo do tega nebeškega svata. To tvojo ljubezen po pravici On zasluži. Sv. Frančišek Salezij pravi: Vso noč, ko ti spiš, On čuje in se pripravlja, da bi ti stotero darov

in gnad prinesel. O glej, da se tudi ti prav pripraviš za te gnade. Vse je na tem ležeče, da si svoje serce s temi čednostmi ozaljšaš.

Sv. Katarina Sienska nam v lepi priliki pokaže pripravo k sv. Obhajilu. Ona pravi: Kadar jih veliko prižge svoje sveče pri eni luči, vsi luč in gorkoto prejmejo; pa tisti več dobi, bo delj časa svetil, kateri večji svečo ima. Tako tudi prejmejo pri sv. Obhajilu vsi luč in gorkoto; Gospodove gnade pa tisti dobi več, kateri večji ljubezen, lepši ozaljšano serce seboj pri- nese. — Ti, moje dete! pridi z neskončno svečo goreče ljubezni. Zato ozaljšaj tudi steno svojega

serca še z drugimi žlahtnimi čednostmi. Hrepeni po Jezusu, zdihni večkrat k njemu, naj skorej pride; vendar zopet ne pozabi svoje nevrednosti. Prosi ga ponižno, prosi ga otročje. Če ga boš lepši, bolj ponižno prosil, več ti bo dal. Veš, da je bogat; kralj nebeški je.

Molitev pred sv. Obhajilom.

O Gospod! jaz nisem vreden, tebi se približati, ker dobro spoznam tvojo neskončno visokost in svojo veliko revšino. O Gospod! jaz sem ubog grešen človek, in ti si naj čistejši, naj svetejši — Bog sam.

Ti si luč sama, jaz črna
 temota; ti lepota sama, jaz
 zaničljiva nečimernost.
 Groza me obdaja, ko pre-
 mišlujem, kdo si ti, in
 kdo sem jaz! Pa, o Gospod!
 če k tebi ne grem, kam čem
 iti? kje pomoči iskati? Brez
 tebe, o moj Bog! ne morem
 biti. Bojim se! pa, o moj
 Jezus! saj si me očistil v
 zakramentu sv. pokore in
 si me za svojega ljubljenca
 sprejel. In kako se ti ho-
 čem že za to dobroto za-
 hvaliti? Tebi, o moj Je-
 zus! se vsega darujem;
 pelji me ti, kamor hočeš;

res, da sem ubog grešnik, pa ti si usmiljen Bog. Na tvoje usmiljenje se zanesem, in za to se ti bližam. Pridi torej, ker sam priti hočeš; pridi in posedi moje serce, ktero je pripravljeno te prejeti, ktero, akoravno revno, vendar hrepeni po tebi. Pripravljeno je sicer po slabosti, ti pa ga zamoreš popolnoma ozaljšati, zatorej pridi in ostani na vekomaj pri meni! O Gospod, pridi!

O Marija moja Mati! ti mi pomagaj, da vredno prejmem tvojega Jezusa!

Še en nauk.

Marija. O ljubo dete moje! Že je blizo tisti imenitni čas, v katerem se hoče moj nebeški Sin, tvoj Zveličar sam s teboj skleniti. O kako hrepeni, s teboj zediniti se! Še enkrat se v duhu zberi, premisli svojo nevrednost, da se toliko bolj ponižno mu bližaš. Odpri popolnoma svoje ozaljšano serce, zdihuj, kakor veš in znaš in hrepeni po njem.

Ko pa Jezus, nebeški ženin tvoje duše, iz mašnikovih rok v resnici k tebi pride, o takrat pelji svojega Boga v svoje pripravljeno serce; in ko v tvoje serce pride, takrat zapri hitro

duhovne vrata za njim, da noben drug vanj ne pride; zakaj Jezus hoče s teboj, kot naj priserčniši, naj zvestejši prijatelj govoriti. On hoče sam biti pri tebi; pa tudi želi, da si ti sam pri njem. Zato bodi pazljiv, poslušaj, kaj ti bo povedal. Razloži mu vse svoje naloge, britkosti in potrebe, ter ga prav serčno prosi pomoči. Vedno pa pazi, da si sam pri njem; to je, samo nanj misli, le njega glej, le njega poslušaj. Tisti čas je neizrečeno imeniten čas. Več ko ga prosiš, več ti bo dal. Sv. Terezija pravi: Jezus je po sv. Obhajilu v našem sercu, kot na sedežu milosti, da nam gnade

delí. On nas tako rekoč vpraša: Kaj hočeš, da ti storim? O kako lahko zdaj obogatiš! ne zamudi te priložnosti, zakaj Božje veličastvo dobro plačuje sprejetje, če se mu le postreže. Ko ga tako, kolikor le mogoče lepo prejmeš, zdihni potem:

Molitev po sv. obhajilu.

O moj Jezus! zdaj še le zamorem reči, da si res moj Jezus. Pervo, česar te prosim je: Ostani, oh! ostani vedno pri meni! Nikoli več, o Jezus! me ne zapusti, tudi jaz te ne bom nikoli več zapustil. Terdno skle-

nem in ti obljubim, o moj Jezus! zdaj, ko si v meni, da te bom v prihodnje bolj ljubil, ti bolj zvesto služil. O Jezus! daj mi gnado, da nikdar ne pozabim, kar ti danes obetam, ko sem tako srečen, tebe samega posesti. — Naj bom torej, o presladki Jezus! ves tvoj; naj bom zmiraj le tvoj! Vedno bodi pri meni in jaz naj bom vedno pri tebi! Saj brez tebe, o Jezus! mi ni moč živeti! Vse upanje, o moj Jezus premili! stavim na te; zato te ponižno prosim: Potrди mojo vero!

pomnoži moje upanje! vžgi v meni gorečo ljubezen do tebe! Spreoberni in pre- naredi moje revno serce, odloči ga vsega posvetnega, nakloni ga k vsemu dobremu, da bo le to obljubilo, kar je tebi dopadljivo. V tvoje roke, o Jezus presrčni! izročim svoje srce; stori ž njim, kar je tebi ljubo.

Usmili se pa tudi, o Jezus! te prosim, vsih vernih kristjanov. Usmili se mojih starišev, bratov in sester, znancev, prijatlov in dobrotnikov; tudi mojih

sovražnikov se usmili. Posebno te pa prosim še za tega — za to dušo. —

Za vse to, o usmiljeni Jezus! te prosim v tej srečni uri, ko imam neizrečeno gnado, da ti, moj Zveličar! v meni živiš. O moj dobrotljivi Jezus! popolnoma zaupam, da me boš uslišal. Daj mi gnado, da ti vedno zvest ostanem. Bodi vedno pri meni, in jaz naj bom vedno pri tebi, na vekomaj! Amen.

O Marija, Mati moja! glej! kako srečen sem. Jezus, tvoj Sin, je pri meni.

O Marija! kako se mu bom spodobno zahvalil za to gnado? Pomagaj mi ti, o dobra Mati moja! Hvali ti za-me svojega in mojega Jezusa! Prosi ga in sprosi mi to gnado, da on vedno pri meni ostane in jaz vedno pri njem. O Marija, Mati moja! usliši me! prosi za-me!

Še enkrat, o moj Jezus! se obernem k tebi, in te lepo prosim, zapri vse vrata moji poželjivosti in spremeni mi v grenkost vsak slad, vsako veselje, katero me od tebe zaverniti za-

more. Reši me hudega poželenja, katero mojo dušo toliko nadlegva. Saj vem in spoznam, da dobrot tega sveta z nebeškim veseljem zediniti ne morem; da ne morem in ne smem tu svojemu telesu spačeni volji streči, ako hočem s teboj v nebesih kraljevati. Boljši je torej za-me, da si na zemlji kaj pritergam, se pokorim, da s teboj tukaj, če je treba, žejo in lakoto terpim, da se bom le nekdam s teboj vekomaj veselil. Zato, o moj ljubi Jezus! mi ogre-

ni vse sladnosti tega zapeljivega sveta, napolni moje serce z gorečo ljubeznijo do tebe in podpiraj me s svojo mogočno gnado v terdnem sklepu, kterega danes storim in še enkrat ponovim, namreč: Tebe in le tebe ljubiti. O Jezus! bodi vedno pri meni in jaz naj bom vedno pri tebi. Usliši me, o presladki Jezus! usliši me! Amen.

Božje čednosti.

Vera.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar

nam sveta, rimska, kato-
 liška cerkev zapoveduje
 verovati. Vse to verujem,
 ker si ti o Bog! večna in
 neskončna resnica in mo-
 drost, ki ne moreš ne go-
 ljufati ne goljufan biti. O
 Bog pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanesem na
 tvojo neskončno dobroto
 in milost, o Bog! da mi boš
 po neskončnem zasluženju
 svojega edinorojenega Si-
 na Jezusa Kristusa v tem
 življenju spoznanje, pravo
 obžalovanje in odpuščenje

mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebnih pomočkov, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsega mogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog, poterdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si največi dobrot, neskončno popolnoma in

vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe svojo neskončno do-

broto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega naj boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čez dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvo-

jega Božjega Sina, našega
Gospoda in Zveličarja Je-
zusa Kristusa. Amen.

Molitev za odpustke.

Glej, o dobrotljivi in pre-
sladki Jezus! pred tvojim
obličjem se veržem na ko-
lena, ter te priserčno pro-
sim in milo zdihujem,
vtisni mi globoko v serce
žive občutljive vere, upa-
nja in ljubezni, z resnično
žalostjo čez moje grehe in
s terdnim sklepom pobolj-
šati se. Ko z živim občut-
ljejem in veliko bolečino
tvoje petere svete rane pre-
mišljujem, in v sercu pre-

vdarjam, se spomnim tistih besedi, ki so tekle iz posvečenih ust kraljevega preroka Davida: „Prebodli so moje roke in noge in šteli so moje kosti“.

(Kdor po vredni prejemi sv. zakramentov to molitev pobožno in skesano pred britko martro moli, dobi popolnoma odpustek, ki se lahko tudi dušam v vicah daruje. Papež Klemen VIII., in Leon XII. 1825.)

(Tudi te naslednje molitve lahko moliš za sv. odpustke. Ali pa moli 7 očenašev, češena Marij, čast bodi in apostoljsko vero.)

1. Molitev za povikšanje sv. Cerkve.

O Bog, naj višji pastir in Oče vsih vernikov! ki

po svojem sv. Duhu celo telo sv. cerkve ravnaš in posvečuješ, ki si po Jezusu Kristusu častitljivost svojega imena naznanil vsem narodom; ohrani delo svojega usmiljenja, da bo tvoja sv. cerkev rastla v vsem dobrem, se razširjala po vsem svetu, in da vsi ljudje tvoje naj svetejši Ime vedno stanovitno spoznajo in povelečujejo.

Da svojo sveto cerkev milostno ohraniš in vladáš. — Prosimo te, usliši nas!

2 očenaša, češena in čast bodi . . .

6. Molitev za papeža.

Naj viši in večni pastir, Gospod Jezus Kristus! priporočim ti ponižno našega sv. Očeta, papeža I., tvoje- ga namestnika na zemlji. Brani ga zoper sovražnike, ti se zanj vojskuj, ti ga tolaži in podpiraj. Usliši pa tudi njegove molitve in spolni njegove želje, ki išejo tvoje časti in prida svete cerkve. Vodi, razsvetluj, poterjaj, varuj, podpiraj ga, da bo sv. cerkev vsaki čas vredno vladal. Amen.

Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanove

v svoji sveti veri ohraniš.

— Prosimo te, usliši nas!

2 očenaša, češena in čast bodi . . .

3. Za zatertje krivoverstev.

Jezus, prava luč, ki vsacega razsvetliš, ki na ta svet pride, in nočeš, da bi se kdo pogubil; glej milostljivo na duše, ktere je prekanila zvijača hudobnega sovražnika. Dodeli jim, da bodo vse zmote spoznali in opustili in se povernili k edinosti tvoje resnice, ker živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha vekomaj. Amen.

Da sovražnike svoje sv. cerkve ponižáš in spreobrneš. Prosimo te, usliši nas!

2 očenaša, češena in čast bodi . . .

4. Za edinost keršanskih poglavarjev.

O Bog, ki mir deliš in edinost ljubiš; dodeli vsim keršanskim poglavarjem, svojim služabnikom, pravo enovoljnost, odpravi vse vojske in razdertja, da ti bodo tvoji verniki v pravi prostosti svoje vere služili. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Da keršanskim kraljem in poglavarjem mir in pra-

vo enovoljnost dodeliš. —
Prosimo te, usliši nas!
 Oče naš, češena in čast bodi . . .

Še nekatere lepe molitve.

I. K svojemu angelju varhu.

O moj zvesti angelj varh!
 tebe je Bog postavil, da me
 spremljaš po vsih potih
 mojega življenja, ter me
 varuješ vsega hudega na
 duši in na telesu. Prosim
 te, o zvesti angelj varh!
 varuj me vsega hudega po
 dnevi in po noči. Opomni
 me nevarnost, ktere mi
 stavi moj dušni sovražnik.
 Nagibaj mojo slabo voljo

k vsemu dobremu. Izročaj
moje prošnje Bogu in pod-
piraj jih s svojimi. Poseb-
no te prosim, ne zapusti
me zadnjo uro; vedno mi
na strani stoj! Zadobi mi
to milost, da ne umerjem
brez svetih zakramentov.
Pomagaj mi premagati
zadnje skušnjave, to te že
zdaj prosim. In kadar se
bo moja duša od telesa
ločila, sprejmi jo pred
Božjega sodnika, poganjaj
se ter govori za-me, da
dosežem milostljivo sod-
bo in večno zveličanje
Amen.

2. Molitev na svojega godu dan.

O moj Bog! kako se ti hočem zahvaliti danes ta dan, ki si me iz zgolj ljubezni poklical na svet, ki si me pri svetem kerstu posvetil z gnado svetega Duha, me vzel za svojega otroka, ter si mi dodelil, da sem že več let doživel ta srečni dan. Iz čiste ljubezni do tebe hočem tudi jaz vse svoje moči obračati le v tvojo čast in hvalo. S tvojo gnado se hočem skerbno vsega greha varovati, tvoje zapovedi na tanko spolnovati, da tako

zaslužim enkrat s teboj ve-
komaj sklenjen biti. Amen.

O Marija, Mati moja! ti
mi pomagaj, da gotovo do-
sežem svoj namen — ve-
čno zveličanje. O Marija!
varuj me, brani me, vodi
me po pravi poti v sveti
raj! Amen.

3. Molitev k svojemu patronu.

Sv. I., ti služabnik in
prijatelj Božji! Pri svetem
kerstu te je cerkev meni
dala varha, torej se s terd-
nim zaupanjem k tebi obr-
nem, ter te prosim, bodi
vedno moj pomočnik. Ser-

čno želim po tvojem zgledu živeti, pravi učenec Kristusov biti, kakoršen si ti bil. Zato hočem sam sebe zatajevati, vse britkosti voljno prenašati, svet in njega nečimernost zaničevati; greha se hočem skrbno ogibati, Bogu iz ljubezni pokoren biti, z Jezusom Kristusom hočem terpeti, da bom kdaj ž njim v nebesih kraljeval. Prosi za me, o moj ljubi patron sv. I., in sprosi mi pri Bogu gnado, da vse zvesto spolnim, kar so moji botri pri sv. kerstu namesto mene

obljubili. Prosi za me, da bo tudi moje ime v bukvalih življenja zapisano, prosi tako dolgo, da bom s teboj v nebesih večnega Boga častil na vekomaj. Amen.

4. Molitev k sv. Alojziju.

O Bog, delivec nebeških darov! kateri si v angeljskem mladenču Alojziju prečudno nedolžnost življenja zenako pokoro združil, dodeli nam po njegovem zasluženji in po njegovih prošnjah, da, ki ga nedolžnega nismo nasledovali, saj spokornega po-

snemamo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kteri s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

5. Molitev k sv. Barbari.

(Za srečno zadnjo uro.)

O devica in mučenica, nevesta Kristusova, sveta Barbara! prosim te ponižno, pridi mi na pomoč v vsih mojih potrebah in nadlogah, posebno zadnjo uro mojega življenja. Tebi izročim svojo dušo in svoje telo, kadar se bo bližal konec mojega življenja ter bom mogel ločiti se od tega

sveta. Priporočim ti že zdaj svojo dušo in te prosim, sprosi mi gnado pri svojem Jezusu, da srečno sklenem svoje življenje in milostljivo sodbo dosežem. Amen.

6. Molitev za srečno smert.

O Bog! ti si odločil, da mora slehern človek enkrat umreti. Tvoja sodba je pravična, ker grešniki smo. Naj tedaj umerjem v imenu Božjem! prosim te pa, o moj Bog! da me smert, kakor tat po noči, ne zaleze. Oh, ne kliči me

popred iz tega življenja,
dokler se svojih grehov
ne spokorim, in k smerti
prav ne pripravim. Oj,
strašno bi bilo brez prave
pokore pasti v roke živega
Boga. Daj mi pa tudi gna-
do, da nikoli ne pozabim,
da moram pobožno živeti
in se vedno pripravljati,
če hočem srečno umreti.
Kadar pa mi poteče čas
mojega življenja, in se
bom mogel ločiti s tega
sveta, takrat, o moj Bog,
mi pomagaj, se me usmili
ti! Bog Oče! ti mi poma-
gaj, da srečno premagam

smertni strah. Bog Sin! bodi takrat pred mojimi očmi, na križi umirajoč in naj zaslišim tudi jaz tvoje mile besede: „Še danes boš z menoj v raji!“ Bog sv. Duh! ti me razsvetli in poterdi, da v sv. katoliški veri stanoviten ostanem in v tvoji gnadi umerjem. Sveta Marija, Mati moja! ozri se takrat na me revnega grešnika, in izroči mojo dušo Jezusu svojemu ljubemu Sinu. Sv. Jožef, patron umirajočih! sprosi mi smert pravičnih. Moj patron sv. I.,

vsi svetniki in svetnice
 Božje! podajte mi takrat
 svojo roko in sprosile mi
 moč, da srečno sklenem
 svoje življenje. Posebno
 pa ti, moj angelj varh! me
 tačas nikar ne zapusti;
 podpiraj me v smertnem
 boji, in varuj me hudih
 skušnjav, da srečno kon-
 čam svoje popotvanje in
 pridem v večno veselje.
 Amen.

Sveti križev pot

svetega očeta

Leonardo Portu - Mavriškega.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus!
 ljubim te čez vse, ker si
 večna dobrota in neskon-
 čna milost. Žal mi je iz
 vsega serca, da sem kdaj
 tebe, o naj večji dobrota!
 razžalil. Darujem ta sveti
 križev pot tebi v čast, v

spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Vsih odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni! torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bi s svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje mogel zadobiti. Amen.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim v prid bili.

Pri nekaterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more za se več, kot en popolnoma odpustek zadobiti, toraj prvi popolnoma odpustek sebi v prid obérni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj; ali za dušo ranjcega očeta, ali ranjce matere, brata, sestre, prijatla, ali kterege družega.)

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godi!
 On, ki nas vse živi!
 Strašno za nas terpi.

I. štacijon.

Jezusa v smert obsodijo.

V. Molimo te, o Kriste in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivičnosodbo brez vsega ugovarjanja poslušal in spre-

jel. Tvoji grehi so tiste
 lažnjive in krivične priče,
 ktere so sodbo podpisale.
 Hudobnost tvojega jezika,
 s katerim si se večkrat zo-
 per Boga in bližnjega pre-
 grešil, je sodnika oslepila,
 da je nedolžnega Jezusa v
 smert obsodil. Oberni se
 tedaj k njemu, jokaj in
 zdihni bolj s srcem ka-
 kor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus!
 kako nezmerna je tvoja
 ljubezen proti meni ubo-
 gemu grešniku! Boš li te-
 daj za nevredno, hudobno
 stvar ječo, verige, tepenje

terpel? in v tako grozovit-
no smert obsojen? Oh, to
je zadosti, da mi rani moje
serce, da objokujem vse
pregrehe, ktere sem s svo-
jim jezikom storil. Tedaj
jih obžalujem in kličem
k tebi: O Jezus! usmi-
ljenje; prosim te, usmi-
ljenje in milost, o Jezus!
Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Razgajžljan, zapljevan
In kronan, zasramovan,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžen v smert izdan.

2. štacijon.

Jezus vzame križ na rame.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in sovanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je le mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k svo-

jemu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bom objel vse križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom voljno objel svoj križ, in se tako ločil od sveta; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico, sv. Terzijo vošil in želel: Terpeti ali umreti; umreti ali terpeti!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Glej, križ mu nalože

Na ranjene rame.

Oh, Jagnje Božje gre,

In nese vsih dolgé.

3. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Poglej in premisli, kako
 tvoj Jezus, zavoljo tolikanj
 prelite kervi ves oslavljen
 prvič na zemljo pade. Oh,
 kako ga s pestmi bijejo, z
 nogami teptajo in sujejo.
 Vendar ni pritoževanja ali
 nevolje iz njegovih ust sli-**

šati. Ti pa tarraš in tožiš, če
le majhen križ občutiš, ali
zoperno besedo slišiš. Oh!
sovraži svojo nepoterpež-
ljivost, svoj napuh in
svojo nečimernost. Zdihni
k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! po-
glej me preubozega greš-
nika pred tvojimi nogami.
Oh, kolikokrat in v kako
velike pregrehe sem padel!
Kolikokrat sem se v glo-
bočine pregreh pogreznil.
O Jezus! stegni in podaj
mi svoje roke! Pomoči,
o Jezus! pomoči pri tebi
išem, da bi ves čas svojega

bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko terpiva. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in zdihni v svojem serci:

O Božji sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznivega Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi

grehi sem brusil meč, kateri
 je vajno serce ranil. Oh!
 iz serca mi je žal. Prosim
 vaji, odpustita mi! Milost,
 o Jezns! milost, o Marija!
 po svoji veliki milosti mi
 odpustita, da nikdar več
 ne bom grešil, temuč da
 bom vajno grenko terplje-
 nje in žalost noč in dan
 premišljeval in objokoval.
 Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča mater Sin,
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. štacijon.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jim ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh! zbudi si že enkrat serce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj lju-

beznjivi Oče. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu zanje hvaležnega se skazovati. Prosi ga tako-le:

Oljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnost, katero mi daješ, da bi za-te terpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi, da bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenašal, in potem večnega veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in

terpel, potem pa s teboj v
nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

6. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Poglej in prevdari v tem
pertu sveto obličje Zveli-
čarjevo! Ljubi Jezusa in
po tej ljubezni si njegov
obraz v serce vtisni. O kako
srečen boš, ako boš živel z**

Jezusovim obrazom v svojem serci, in ž njim v večnost šel! Da bi tedaj to gnado zadobil, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na-te mislil, noč in dan tvoje grenko trpljenje premišljeval in svojo greho objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči bodo vselej solzé točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

S pertom Veronika
 Obrise Jezusa;
 Spomin zato ji dá
 Terpljenja bitkega.

7. štacija.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus,
 tvoj Bog in tvoj Gospod,
 zopet na zemlji leži, ves
 oslavljen od velike bole-
 čine, utrujen in zaničevan
 od sovražnikov. Premisli,
 da je tvoja prevzetnost Je-

susa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenašati ne more. Oh! zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen. Spokori se, in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom spoznal svojo nečimernost, da bom vse zasramovanja prejemal s

tolikanj tebi ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povikšan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj, grešni svet!
Ponavljat greh preklet.

8. štacijon.

Jezus sreča Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Premisli v svojem serci,
kolikanj ti je vendar treba
jokati in žalovati. Pervič,**

ker tvoj ljubeznjivi Jezus
 toliko zavoljo tebe terpi;
 drugič, sam nad seboj, ker
 si tako nehvaležen in ga
 ne nehaš žaliti. Kako mo-
 reš, premišljevaje njegove
 grozovite bolečine, še ter-
 dovraten ostati? Poglej,
 kako milostljivega se Je-
 zus revnim jeruzalemskim
 ženam skazuje. Zaupaj te-
 daj vanj in zdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus! oh!
 kako je to, da se moje serce
 ne raztopi v solzah velike
 žalosti? Solzé, oh Jezus!
 prosim, solze prave pokore
 in serčnega obžalovanja

mi daj, da bom z objokanimi očmi in skesanim srcem zadobil tisto milost, ktero si ubozim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči. Poglej me, ubozega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen na zadnjo uro te viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Usmiljene žené!
Ne jokajte za mé,
Točíte za se lé
Spokornih src solzé.

9. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh! s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli: Jezusa, krotko, nedolžno ovčico, Judje, neverniki, kakor stekli volkovi tepó, sujejo, sem ter tje po trdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh! ki samega Sinu Božjega tako grozovito terpinčiš! O grešnik! ni morebiti tvoj, ves poterti in kervavi, včlovečeni Bog vreden tvojih

solz? O reci tedaj ves
objokan:

O vsegamogočni Bog! ki
nebo in zemljo z enim per-
stom deržiš, kdo te je tako
neusmiljeno vergel? Oh!
nobeden drugi ne, kakor
moja pregreha, v katero sem
tolikrat zopet padel. Moja
hudoba ni jenjala grešiti,
in zato se je množilo tvoje
terpljenje. Toda, poglej, o
Jezus! pred teboj zdaj kle-
čim s skesanim srcem, in
terdno sklenem, svoji hu-
dobiji konec storiti. Z ob-
jokanimi očmi ti terdno in
zvesto obljubim: Nikdar

več nočem grešiti; o Bog!
 nikdar več, nikdar več ne.
 Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!**

Oh, Jezus omedli,
 Pod križem spet leži,
 Naj vendar se zbudi,
 Kdor še v pregrehab spi.

10. štacijon.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Premisli, o duša! kako
 Jezusu, ki je po svojem
 životu ves ranjen in ste-
 pen, še grenkega želča piti
 dajo. Poglej, kako on tvojo
 nesramožljivost, nespo-**

dobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s kervjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja; ali saj tak želim biti. Oh! jaz nisem na pravem potu. O Jezus! pelji me ti na pravo

stezo! Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Ko pride na goró.
Ga slečejo gerdó,
Pijačo mu dajó
Ostudno in grenkó.

II. štacijon.

Jezusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je občutil do-

brotljivi Jezus, ko so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O! kako je to, da tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno moré tvojega Zveličarja? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe! In, ker so moji grehi tisti žebli, ki so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tam-

kaj umorjeni, da bom v življenji in ob smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Na križ ga položé,
Razpnó roke, nogé;
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.

12. štacijon.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
O Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Odpri tukaj oči in pre-
mišljuj svojega na križ
pribitega Jezusa! Poglej**

vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo; svojo Mater izroči Janezu; svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu; poslednjič pa umerje z nagnjeno glavo. Tedaj je moj Jezus umerl! Res, umerl je na križi in za voljo mene. O duša moja! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, ako ne s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zve-
ličar! vem in spoznam, da
so moji grehi tisti rabeljni,
kteri so tebe tako neusmi-
ljeno umorili. Nobene gna-
de nisem vreden, ker sem
tebe križal. Pa kako veliko
veselje in upanje občuti
moja duša, kadar te slišim
tudi za tiste prositi, kteri
so te križali. Kaj hočem
tedaj za-te storiti, ko si ti
toliko za-me storil? Poglej,
o Jezus! pripravljen sem
in voljan, vsem odpustiti,
kteri so me kdaj razžalili.
Res, moj Bog! zavoljo tvoje
ljubezni odpustim vsem,

iz serca jih objamem in jim želim vse dobro. In tako tudi upam ob svoji smertni uri slišati vesele besede tvoje: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi
Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Na križi tam visi;
 Oh! sveta teče kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. štacijon.

*Jezusa s križa snamejo in ga
 Mariji v naročje položé.*

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Premisli, kako oster je
 bil meč, ki je prebodel srce**

žalostne Matere, ko je svojega mertvega Sina v naročje vzela. Vidila ga je vsega ranjenega, in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona takrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k njej tako:

O kraljica vsih mučeni-
kov! kdaj bom vreden, da

bi prav zapopadel tvojo
 žalost in bolečino? Kdaj
 bom zadobil gnado, tvojo
 žalost v svojem serci no-
 siti in s teboj terpeti? O
 velika Gospa! sprosi mi,
 da bom noč in dan žaloval
 nad svojimi grehi, kateri so
 tebi tako žalost napravili,
 da bom ves skesan in spo-
 korjen v zaupanji in lju-
 bezni do tebe umerl in po
 smerti s teboj večno živel.
 Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, i. t. d.

Marija! k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sina častim;
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim,

14. štacijon.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Kriste in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovalje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si v serce vtisni težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz svojega naročja ljubeznjivega Sina dala. Premišljevaje njeno tedajno žalost in njeno terpljenje, se moraš res sramovati, da si pri ob-

iskovanji tega križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh, zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem štacijonu. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj serce in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po takem kervavem potu iz ljubezni do mene šel, častim te v grob položene- ga in te molim. Oh, v svo- jem serci te serčno želim zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem kri- ževem potu k novemu živ-

ljenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti mogel! Po zasluženji tvojega terpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus! Marija! Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje sklenem s tistim zdihtovanjem, s katerim si ti na svetem križi svojo sveto dušo zdihtnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in po-

**tem s teboj na večne čase
živeti. Amen.**

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

**Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!**

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca.

Molitev.

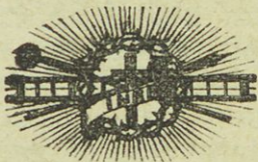
**Nebeški Oče, večni Bog!
po tisti ljubezni, s katero
si svojega Sina Jezusa Kri-
stusa zavoljo mene na svet
poslal, in s katero je on po
svojem britkem terpljenji
in grenki smerti mene od-
rešil, ti darujem ta sveti**

križev pot, kterega sem s tvojo gnado opravil. Vze- mi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse, meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi, ne- beški Oče! poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove sv. krvi in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križa- ni Zveličar Jezus Kristus,

in njegova žalostna Mati Marija!

O Jezus! hvala zdej
Ti bodi in vselej;
Skoz' svojo smert nam daj,
Te ljubiti vekomaj!

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili
se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,
usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!
Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta Devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,
Mati prečista,
Mati brez madeža,
Mati nedolžna,
Mati presveta,
Mati ljubeznjiva,
Mati prečudna,

za nas Boga prosí!

Matina našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešen.
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek naš. veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,

Za nas Boga pros!

Skrinja miru in sprave
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznavavc.
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnik.
 Kraljica brez madeža
 izvir. greha spočeta,
 Kraljica sv. rožnega venca,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe
sveta odjemlješ; zanesi
nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe
sveta odjemlješ; usliši
nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe
sveta odjemlješ; usmili
se nas, o Gospod!

Kriste sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

M o l i t v e.

I. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso svetost v sebi.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribеžimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost, o častitljiva in

blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po ča-

stitih prošnjah presvete Marije, vselej Device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Češena Kraljica.

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci. K tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o mi-

lostljiva, o dobrotljiva, o
sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Bo-
žja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni, večni
Bog! ki si dušo in telo
častite Device Matere Ma-
rije, da bi vredno prebi-
vališ tvojega Sina biti
zaslužila, s pomočjo sve-
tega Duha pripravil; daj,
da bomo, ki se njenega
spomina veselimo, po nje-
nih milostljivih prošnjah

prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

3. K svetemu Jožefu.

Glejte zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sv. Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude

želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijat- lom in neprijat- lom, in ob- varuj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, la- kote, vojske, ognja, potre- sa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrt- vim, v nebeškem kralje- stvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in

vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.
V. Božja pomoč ostani vselej pri nas! O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. (Petkrat.)

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sv. angelji in arh-angelji, za nas Boga prosite!

**za nas Boga
prosi!**

**za
arh-angelji, za nas Boga
prosite!**

Vse sv. vrste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sv. očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakop,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakop,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,

za nas Boga prosi!

Sv. Tadej,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Matija,		
Sv. Barnaba,		
Sv. Lukež,		
Sv. Marka,		

Vsi sv. aposteljni in evang.,
za nas Boga prosite!

Vsi sv. učenci Gospodovi,
za nas Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci,
za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lavrenc,		
Sv. Vincenc,		

Sv. Fabijan in Sebastijan,
za nas Boga prosita!

Sv. Janez in Pavel, za
nas Boga prosita!

**Sv. Kozma in Damijan,
za nas Boga posita!**

**Sv. Gervazi in Protazi,
za nas Boga prosita!**

**Vsi sv. marterniki, za nas
Boga prosite!**

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Jeronim,

Sv. Martin,

Sv. Nikolaj,

za nas

Boga

prosi!

**Vsi sv. škofje in spoznovav-
ci, za nas Boga prosite!**

**Vsi sv. učeniki, za nas
Boga prosite!**

S Anton, za nas Boga prosi

Sv. Benedikt
 Sv. Bernard.
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišek,

} za nas
 Boga
 prosi!

Vsi sv. mašniki in leviti,
za nas Boga prosite!

Vsi sv. mnih in pušavni-
ki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magda-
lena,

Sv. Agata,
Sv. Lucija,

Sv. Neža,
Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,
Sv. Anastazija,

Vse sv. device in vdove,
za nas Boga prosite!

} za nas Boga
 prosi!

Vsi svetniki in svetnice Bo-
žje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, za-
nesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši
nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene
smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse
hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vre-
mena,

Šibe potresa,

reši nas, o Gospod!

Kuge, lakote in vojske,
 Večne smerti,
 S skrivnostjo svojega
 sv. včlovečenja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in
 sv. postom,
 S svojim križem in
 terpljenjem,
 S svojo smertjo in svo-
 jim pokopom,
 S svojim sv. vstajenjem
 S svojim čudovitnim
 vnebohodom,
 S prihodom tolažnika
 sv. Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori
 pripelji,
 Da svojo sv. cerkev
 vladaj in ohrani,
 Da pastirja apostolj-
 skega in vse cerkve-
 ne stanove v svoji
 sv. veri ohrani,
 Da sovražnike svete
 cerkve ponižaj,
 Da našega cesarja ob-
 varuj,
 Da kršanskim kraljem
 in oblastnikom mir
 in enovoljnost daruj

prosimo te, sliši nas!

Da vsemu keršanske-
mu ljudstvu mir in
edinost dodeli,

Da nas vse v svoji sv.
službi poterdi in
ohrani,

Da naše misli k ne-
beškim željam pov-
zdigni,

Da vsem našim do-
brotnikom večne
dari dodeli,

Da duše naše in naših
dobrotnikov večne-
nega pogubljenja
reši,

Da sad zemlji daj in
ohrani,

prosimo te, sliši nas!

Da vsem vernim
 dušam večni po-
 koj dodeli,
 Da nas usliši,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe
 sveta odjemlješ; zanesi
 nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, itd. usliši
 nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, itd. usmili
 se nas, o Gospod!

prosimote,
 sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

Molitve.

I. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

2. Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, pun-

te, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postav-

ljen, z besedo in djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more

k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kar hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še

pri življenji ali pa so se že s sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov, od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri, brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo, kakor tvoji pokorni otroci, v življenji in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno, vse naše djnanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert.

Daj nam, tvojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje, v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani
vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. (Petkrat.)

Nektere molitve in dobre dela,
s katerimi se lahko odpustki zadobijo.

Opomba: 1. Rimski papež tirjajo, da se molitvice, za ktere so odpustke dodelili, pobožno in s skesanim srcem molijo.

2. Zvezdica * konec molitve pomeni, da se odpustek tudi dušam v vicah v prid obrniti zamore.

3. Besede: „ob mescu popolnoma“ pomenijo, da kdor molitvico celi mesec moli, saj po enkrat na dan, in sv. zakramente vredno prejme, zadobi popol-

noma odpustek, če tudi sicer moli, kar se k zadobljenju odpustkov navadno tirja.

1. Kdor obudi tri Božje čednosti: *Vero, upanje in ljubezen*, zadobi vselej 8 let 135 dni odpustka * (ob mescu popolnoma). *

2. Kdor pobožno izreče: *Jezus, Marija!* 25 dni odpustka; ob smrti uri popolnoma odpustek.

3. *Bodi češen in hvaljen vsaki čas najsvetejši in Božji Zakrament.*

— Med povzdigovanjem 100 dni; *

— ob mescu popolnoma; — drugikrat po 100 dni; veliki četertek, in potem 8 dni, če se moli trikrat, po 300 dni.

4. „*Jezus, Marija, Jožef! darujem vam svoje serce in svojo dušo*“.

— „*Jezus, Marija, Jožef! stojte mi na strani v mojih smertnih težavah!*“ — „*Jezus, Marija, Jožef!*“

naj z vami spravljen umerjem!“
300 dni vselej, 100 dni za vsaki
zdihljnej posebej.

5. „Usmli se me, o Jezus!“
100 dni vselej.

6. „Češeno bodi sveto in neoma-
dežano spočetje prečiste Device Ma-
rije!“ 100 dni vselej.

7. „O Marija, brez madeža spo-
četa, prosi za nas, ki k tebi pri-
bežimo.“ 100 dni.

8. „Angelj Božji, ki si moj varh,
mene, tebi izročenega po zgornji
milosti, danes razsvetluj, varuj,
vodi in vladaj. Amen.“ 100 dni.*
Ob mesecu popolnoma.

9. Kdor se prikloni kadar moli:
„Čast bodi Bogu Očetu itd.“ 30 dni.

10. Če se podoba svetega križa
pobožno kušne: 1 leto.

11. Če se moli molitev sv. Bernarda: „*Spomni se, o Devica*“ itd. 300 dni vselej.

12. Kdor moli roženkranc svete Brigite, od vsacega zernja 100 dni. * Ob mescu popolnoma, in še druge odpustke.

13. Za lavretanske litanije 300 dni vselej; popolnoma ob 5 Marijnih poglavitnih praznikih.

14. Če se moli zvečer psalm: „*Iz globočine*“ itd. in se pristavi: „*Bog jim daj večni mir in pokoj*“ itd. Kdor tega ne zna, naj moli „*Oče naš*“ in „*Bog jim daj večni mir*“ itd. 100 dni. *

15. Angeljsko češenje: 100 dni; ob mescu popolnoma.

16. Kdor pred sv. rešnjim Telesom poklekne; 200 dni.

17. Vsaki dan Marijnega mesca (majnika) 300 dni, * ob mesecu popolnoma, kdor Marijo očitno, ali pa tudi doma na tihem časti.

Posebni odpustki za ude bratovšine Matere Božje.

1. Za izpraševanje vesti zvečer: 7 let. *

2. Kdor gre ob delavnikih k sv. maši: 7 let. *

3. Kdor ubozega bolnika obiše: 7 let. *

4. Kdor gre v kako pobožno zbirališe, ali k službi božji, k pridigi ali kakemu duhovnemu govoru: 7 let. *

5. Kdor moli za koga, ki je v smertnih težavah ali kadar mu zadnjo uro zvoni: 7 let. *

6. Kdor moli za spravo med sovražniki: 7 let. *

7. Kolikorkrat svoj sklep popboljšanja ponoviš: 40 dni.

Veliko duhovnega dobička ima, kdor škapulir nosi; ali če ima pri sebi rožni venec ali podobo križanega Jezusa, ali kako blagoslovljeno svetinjo; ali če je ud kake od cerkve poterjene bratovšine. — 60 dni odpustka imajo udje bratovšine vednega češenja sv. rešnjega Telesa vsaki dan za vsako dobro delo.

Svete pesmi.

Pri sv. maši.

Perva.

Pred stolom tvoje milosti
 Tvoj verni ljud klečí:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svoj'ga serca častí.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgó!
 Odpusti, oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam!
 Dobrot — ljiv — nam;
 Dobrotljiv skaž' se nam!

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al, oče vsega usmiljenja,
 Na serca polne užaljenja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo milost zopet daj!
 In mi — lost — daj,
 In milost zopet daj!

Slava.

Čast bod' na visokosti
 Bogú na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej!
 Ponižno vsi pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz božjih ust se zлива
 Svet' evangelium,
 Na temu dnu počiva
 Keršanski uk in um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas učf:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi.

Vera.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvojá verna stvár spozná,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Bogá,
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duhá,

Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je svetlá.

Da je prišel iz zgoj ljubezni
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo
 Da na-se vzel je vseh bolezní,
 Prelil na križu kri svojó.
 Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnem tebi zdaj sedí:
 Da nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vseh stvari.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, lete darí,
 Ž njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhtí.
 V tem kruhu je in v vinu
 Za grehe naše dar,
 K tvoj'ga Sina spominu
 Je obložen altar.

Svet ali Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod!
 Z angeljei pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot!

V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomaj?

Po povzdigovanji.

Poglej, naš Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini
 Iz zgolj ljubežni darovan,
 Za nas prisojen umornini —
 Strašno na križu bil zaklan.

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Dab' v njem živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 S prošnjami, Jezus, oméči,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Jagnje božje.

Poglejte Božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri,

Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medlí!
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njem le mir dobé.

Povživanje.

Gospod, jaz nisem vreden,
 Da tebe bi zavžil,
 Al' reci, da bom vreden,
 In vrednost bom dobil!
 V duhu te prejeti
 Iz srca hrepenim,
 Daj ženin naš presveti,
 Da milost to dobim!

Konec.

Zdaj jagnje smo dar'vali
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Daj, da bomo prejeli
 Rešenje z grešnih vez,
 In zadnjič nam dodli
 Svoj blagoslov z nebes!

Druga pesem pri sv. maši.

Začetek.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo sercé;
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 Naj varje vseh nadlog!

Slava.

Bogu bod' čast in hvala
 Na zemlji mir ljudem;
 K' milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarém.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ti sam, o Bog! si svet!

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenji srečno pot,
 Temoto razsvitljuje,
 Nas varje grešnik zmot.

Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči!
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglèdè nam deli!

V e r a.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si Stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;
 Svet Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na svetu vsak kristjan.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Za nas prečisti dar,
 K' ga Jezus mašnik večni,
 Dajè na svet altar,
 Za naše hudobije,
 In celega svetá;
 Naj nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost dál

Svet ali Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš čez vse!

Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast dajè.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen in povikšan,
 Odrešit vse narode
 Od Bóga nam poslan!

Po povzdigovanji.

O angelei, hitite,
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 Dab' skoraj šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Povživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jaz želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim,
 Opêri dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v revno sêrce greš!

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogú,
 Očetu darovali
 Njegovega Sinú.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebó!

Pred sv. Obhajilom.

Se odperle so nebesa,
 Lej že kralj nebeški gre;
 Duša vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si željé!
 Truma angelov se zbira
 Tam na altarji, moli ga;
 Tam studenec svet izvira,
 Lej tam svoj'ga ljubega!

Oh, ne čakaj, Jezus mili!
 Pridi, pridi ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene — skleni se z menoj! —
 Res, Gospod! da nisem vreden
 Da pod mojo streho greš;

Kak pa tebe sem potreben,
To naj bolje sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
Če ne prideš, o Gospod!
Tebe serčno čem objeti,
Jaz popred ne grem od tod.
Torej Jezus ljubeznjivi
Pridi in nasiti me!
Da v ljubezni nevgasljivi
Večno s tabo sklenem se!

Po sv. Obhajilu.

Zdaj, o duša moja, pevaj!
Jezus tvoj
Je s teboj;
Zdaj zročuj,
Zdaj zdihuj,
In v ljubezni se ogrevaj!

Zdaj vesela glas zaženi:
Jezus moj
Res si moj!
In kot zdaj
Vekomaj —

Prosim — mcráš biti v meni!

In tak' dolgo bom prosila :
 Jezus moj,
 Bod' z menoj!
 Da s teboj,
 Ljubi moj,
 Po nebesih bom hodila.

Izročenje Mariji, naši Materi.

O Marija, naša Mati!
 O presveta ti Devica!
 Bodi, o Marija, nam kraljica!
 O Marija, pros' za nas!
 O Marija, pros' za nas!
 Oh! prosi Jezusa za nas!

O Marija, naša mati:
 V tvoje materne roke podamo ...
 Svoje grešne serca — ter spoznamo,
 Da smo grešniki veliki.
 O Marija, pros' za nas!
 O Marija, pros' za nas!
 Oh! prosi Jezusa za nas!

O Marija, naša mati!
 Svoj'mu Sinu — Mati nas izroči!
 Ki bredemo v greha tamni noči,
 Prosi ga, Marija naša!

O Marija, pros' za nas!
 O Marija, pros' za nas!
 Oh! prosi Jezusa za nas!

O Marija, naša mati!
 O Marija, bodi naša mati!
 Bodi res! oh, bodi ti nam mati!
 Mi pa tvoji smo otroci.
 O Marija, pros' za nas!
 O Marija, pros' za nas!
 Oh! prosi Jezusa za nas!

Ljubezen do Marije.

K tebi, o Marija, Mati mila!
 Moje tužno serce hrepeni;
 Ti z vezmi dobrot si ga oklenila,
 Tebi toraj vdano naj živi.
 Si zmed vseh edina Ti odbrana,
 Naj svetejši kar jih svet ima;
 Z vencem vseh popolnomast obdana;
 Ti si tempelj živega Boga.

Ni na zemlji Ti nikjer enake,
 Ni je zdaj in je ni b'lo nikdar,
 Nimajo nebesa same take
 Kakor si — Marija, rajski žar!

Ti prijazna zgodnja si Danica,
 Ti ljubezni Božje žlahtni vir,
 Ti vseh čednost slavna si Kraljica,
 Ti nam zgled, tolažba, sladki mir.

Torej z upam na te se oziram,
 Ko svetá me prazni bliš slepi,
 Za ljubezen sveto le umiram.
 Za ljubezen k Jezusu, Marij;
 Oh, dovoli mi, Kraljica, Mati,
 Da otrok Tvoj klicati se smem;
 Ak mudiš se, milost to mi dati,
 Pa od Tebe, Mati! proč ne grem.

Češena Kraljica.

Češena Kraljica,
 Češena mi bod'!
 O čista Devica,
 Češena mi bod'!
 Pred Tebe, Marija!
 Tje v duhu hitim,
 Po Tebi, Marija!
 Serčno hrepenim.
 Češena Kraljica! itd.
 Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derži;

Devica preblaga!
 Oh! greh me teži.
 Češena Kraljica! itd.

Šem daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe moj strup.
 Češena Kraljica! itd.

Kak hočem jaz vstati
 Brez tvoje moči?
 Usmili se, Mati!
 Oh, reši me Ti!
 Češena Kraljica! itd

Pomagaj, Marija!
 O prosi za me.
 Pomagaj, Marija!
 Da pridem pred Te.
 Češena Kraljica! itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na Te,
 Le Dete Ti svoje
 Poprosi za me!
 Češena Kraljica! itd.

Kaj ne? o Devica!
 Da upati znam,
 Da Tebe, Kraljica!
 Za mater imam.
 Češena Kraljica! itd.

Sej Ti si Devica
 Dobrotljiva vsa:
 Si nam pomočnica
 Kot nekđaj si b'la.

Zatorej, Marija!
 Češena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češena mi bod'!

Marii, naši Materi.

Koga boš, o Kraljica!
 Ti ljubiti jela,
 Koga boš z roko svojo
 Ljubeznjivo objela?
 Al mar ne mene,
 Ki Te serčno ljubim?

Al kdo bo, o Danica!
 Lice Tvoje gledal?
 Al kdo, o Mati moja!
 K Tebi se bo vsedal?

Al mar ne bom jaz,
 Ki Te serčno ljubim?

Koga boš, o dobrotna!
 V mili plajš zavila?
 Koga boš vseh nevarnost
 Skerbno ubranila?
 Al mar ne mene,
 Ki Te serčno ljubim?

Komu boš, o Marija!
 Serce svoje dala?
 Komu premilo Mater
 Vselej se skazala?
 Al mar ne meni,
 Ki te serčno ljubim?

Koga boš, ljuba Mati!
 K Jezusu peljala?
 Komu nebes blišobo
 Bodeš kdaj skazala?
 Al mar ne meni,
 Ki te serčno ljubim?

Oh! naj Te prosim, Mati!
 Men' daj serce svoje!
 Še lepši pa te prosim!
 Vnemi serce moje,

Da res Te večno
Serčno — serčno ljubim.

Češena Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja
Že zvezdica daničica,
Se sliši milo že zvonjenje,
Marii v čast in počešenje,
In z zlato zarjo vse časti:
„Češena si Marija Ti.“

Ko višej sije solnce že,
Vzdiguje se, čez poldne gre,
Se sliši zopet nam zvonjenje,
Marii čast in počešenje; —
Čez hrib in plan se oglasi:
„Češena si Marija Ti!“

In kadar solnce še ljubo
Nam za goro žari slovo,
Se glasno sliši še zvonjenje,
Marii čast in počešenje! —
V večernem hladu se glasi;
„Češena si Marija Ti!“

„Češena si Marija Ti!“
Naj se glasi do konca dni,

Naj vedno sliši se zvonjenje,
 Marii čast in počešenje:
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija Ti!“

Slava Mariji, naši Materi.

Slava Marii v nebesih visocih,
 Kjer se z Zveličarjem vred veseli,
 Slava ji v zemlje pokrajnih širocih,
 Kamor obrača premile oči,
 Angeljski kori nje hvalo zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal jo Gospod!
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji zrečena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mati — Devica prečudna je to,
 Zbor apostolski nje čast razodevaj,
 Hvali jo svojo visoko Gospo.
 Verste mučencev se njej vpogibajte,
 Krona nje zmage naj slavniši je,
 Slovesno jo spoznovavci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raji device,
 Čistosti venec naj lepši je njen,

Poveličujte jo gor vse svetnice,
 Blagoslovljena je v množici žen.
 Tudi jo verni vsi tukaj slavite.

Mati nam dana je vsem od Boga;
 V njo se narodje iz zmot obrnite,
 Svetla danica je v sredi temá.

Marija v nebo vzeta.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti!
 Gospá je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jaz na sveti,
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč delí?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud' se ločila,
 Je mati premila,

Nas ne zapustí.
Moj duh iz telesa itd.

Je mati skerbljiva,
Gospa ljubeznjiva,
Za nas govori.
Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah,
V skerbéh in skušnjavah
Vse rešit' želi.
Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
Kdor čisto živeti
Serčno hrepení.
Moj duh iz telesa itd.

Sereé polno sreče,
V ljubezni goreče
Za njo pohití.
Moj duh iz telesa itd.

Mariji, moji Materi.

O Marija, moja Mati!
Ti Kraljica angeljska,
Nič ni treba mi se bati,
Tvoja roka me pelja! —

Kadar satan spone kuje,
 V mreže svoje me loví,
 Se hinavsko prilízuje
 Vidi Tebe — in beži.

O Marija, moja Mati! itd.
 Gerda kača me ovija,
 Clo v samoto gre z menoj,
 Ko pa zdihnem: o Marija!
 Hitro teče pred Teboj.

O Marija, moja Mati! itd.
 Clo v svetosti se privije
 Ino vžiga grešni žar,
 Sliši pa Ime Marije,
 Mora bežat' gerda stvar.

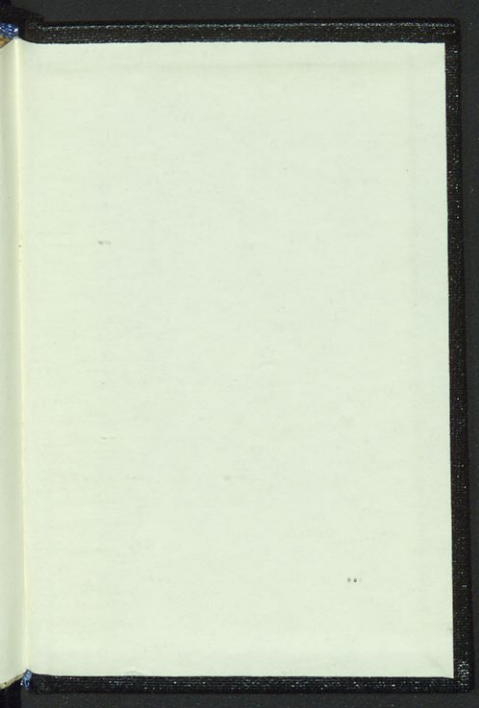
O Marija, moja mati! itd.
 Kadar koli se vzdiguje,
 Svoje zanjke stavi mi,
 Me v pregreho zapeljuje,
 Zapodiš ga Mati Ti.

O Marija, moja mati! itd.
 Pšice njemu Ti zdrobila,
 Vso moč njemu vzela si,
 Si na glavo mu stopila,
 Da ne more škod'vati.

O b s e g.

	Stran
Kratek popis življenja Matere Božje	3
Zjutranje opravila	52
Večerne opravila	57
Ura Božja. Kratek zapopadek ker- šanskega nauka	61
Perva sveta maša	95
Marija, naša Mati	144
Izročilo Mariji, Materi Božji . . .	150
Molitev sv. Bernarda za spreober- njenje grešnikov	152
Druga sveta maša	154
Sveta pokora. Nauk	184
Izpraševanje vesti	187
Molitev pred spovedjo	193
Obžalovanje ali kes	198
Molitev po spovedi	200
Molitev k Materi Božji	202
Sv. obhajilo. Nauk	204
Molitev pred sv. Obhajilom	208
Še en nauk	211
Molitev po sv. Obhajilu	213
Božje čednosti	220

	Stran
Molitev za odpustke	225
Še nekatere lepe molitve. K svojemu angelju varhu	231
Molitev na svojega godu dan	233
Molitev k svojemu patronu	234
Molitev k sv. Alojziju	236
Molitev k sv. Barbari	237
Molitev za srečno smert	238
Sv. križev pot	242
Lavretanske litanije	294
Litanije vseh svetnikov	306
Nekatere molitve in dobre dela, s katerimi se lahko odpustki zadobijo	324
Sv. pesmi Pri sv. maši	330
Druga pesem pri sv. maši	335
Pred sv. Obhajilom	338
Po sv. Obhajilu	339
Izročenje Mariji, naši Materi	340
Ljubezen do Marije	341
Češena Kraljica	342
Mariji, naši Materi	344
Češena si Marija	346
Slava Mariji, naši Materi	347
Marija v nebo vzeta	348
Mariji, moji Materi	349

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

33385